

ชุดเอกสารเผยแพร่
เครื่องมือประมงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ฝ่ายฝึกอบรม

หลักการออกแบบ

เครื่องมือประมงอวนติดตา (Gillnet)

รวบรวมโดย

นายอิสระ ชาญราชกิจ

ฝ่ายฝึกอบรม

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตึกปณ. 97 พระสมุทรเจดีย์ สมุทรปราการ

โทรศัพท์ 662-425-6100 โทรสาร 662-425-6110

<http://www.seafdec.or.th>

คำนำ

เครื่องมือทำการประมงเป็นอุปกรณ์สำคัญและจำเป็นสำหรับการทำประมง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการทำประมงขึ้นอยู่กับความสามารถในการค้นหาและรวบรวมสัตว์น้ำ ประสิทธิภาพและความชำนาญของชาวประมงในการทำการประมง และเครื่องมือประมงรวมทั้งอุปกรณ์ช่วยทำการประมง เครื่องมือประมงในปัจจุบันมีการพัฒนาทั้งทางด้านวัสดุประมง และการออกแบบให้เหมาะสมกับสภาวะการประมงและพื้นที่การประมง การพัฒนาวัสดุประมงเป็นเรื่องของผู้ผลิตที่จะนำเอาวัสดุประมงแบบใหม่ๆ มานำเสนอต่อชาวประมง แต่สำหรับการออกแบบเครื่องมือทำการประมงมักดำเนินการพัฒนาโดยชาวประมงที่มักใช้ความคุ้นเคย การลองผิดลองถูก โดยมีหลักแนวคิดเพื่อให้จับสัตว์น้ำได้มากที่สุด ทำประมงสะดวก ผ่อนแรง และประหยัดเวลามากที่สุด หลักการหรือทฤษฎีสำหรับสร้างเครื่องมือประมงไม่ใช่ประเด็นที่สำคัญสำหรับชาวประมง แตกต่างจากนักวิชาการเครื่องมือประมงที่จะต้องเข้าใจกลไกการทำประมงของเครื่องมือประมง รวมทั้งประสิทธิภาพของเครื่องมือประมงตามหลักวิชาการ เพื่อให้กำหนดนโยบายให้เหมาะสมกับทรัพยากรสัตว์น้ำส่งผลให้การติดตามการพัฒนาเครื่องมือประมงของนักวิชาการมักเกิดปัญหาขาดความเข้าใจโครงสร้างเครื่องมือประมง และกลไกการทำประมง ซึ่งจะส่งผลต่อการออกนโยบายเกี่ยวกับการทำประมงที่เหมาะสมเพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมง

จากการที่ผู้เขียนทำงานในสาขาวิชาเครื่องมือประมงมานานพอสมควร พบว่าเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเครื่องมือประมงส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจทำความเข้าใจได้ยาก เพราะประกอบไปด้วยศัพท์ทางเทคนิคทางด้านเครื่องมือประมง เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ นักศึกษา นักวิชาการ และผู้ที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานการออกแบบเครื่องมือประมงอวนติดตา ผู้เขียนจึงได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอวนติดตา จากเอกสารวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ จัดทำเป็นเอกสารเพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาและนักวิชาการเครื่องมือประมงในการติดตามการพัฒนาเครื่องมือประมงของชาวประมง รวมทั้งสามารถทำให้แลกเปลี่ยนข้อมูลเครื่องมือในระดับสากลได้ เอกสารฉบับนี้พัฒนาจากเอกสารประกอบการสอนวิชา หัวข้อเลือกสรรทางการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล (เครื่องมือประมง) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางทะเล คณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี และวิชาเทคโนโลยีทางวาริชศาสตร์ ภาควิชาวาริชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ผู้เขียนได้รับเชิญไปช่วยสอนระหว่างปี พ.ศ. 2559 – 2561

สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจพื้นฐานการออกแบบเครื่องมือประมงอวนติดตาแก่นักศึกษา นักวิชาการ และผู้ที่สนใจสามารถนำความรู้จากเอกสารนี้ไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อช่วยสนับสนุนและเสริมสร้างความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและการประมงของประเทศไทยในอนาคต

อิสระ ชาญราชกิจ

กุมภาพันธ์ 2566

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	i
สารบัญภาพ	ii
สารบัญตาราง	iv
1. บทนำ	1
2. การจำแนกประเภทของเครื่องมือประมงอวนติดตา	6
3. กลไกการจับสัตว์น้ำของอวนติดตา	10
4. โครงสร้างอวนติดตา	11
4.1. ท่อนลอยบอกตำแหน่ง	12
4.2. น้ำหนักถ่วงให้อวนอยู่กับที่	15
4.3. เชือกคร่าวบน	16
4.4. ท่อนพยุ้อวน	16
4.5. เชือกคร่าวล่าง	18
4.6. น้ำหนักถ่วง	18
4.7. เนื้ออวน	20
4.8. ขนาดตาอวนที่เหมาะสมต่อการเลือกจับสัตว์น้ำ	26
4.9. การย่นอวนที่เหมาะสมสำหรับอวนติดตา	29
5. สัตว์น้ำเป้าหมาย	42
6. ผลกระทบการทำประมงอวนติดตาต่อสิ่งแวดล้อม	43
7. เอกสารอ้างอิง	45
ภาคผนวก 1 คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับวัสดุประมงที่ใช้ในการประกอบอวนติดตา	48
ภาคผนวก 2 ตัวอย่างโครงสร้างของอวนติดตา คร่าวบน คร่าวล่าง ท่อน และน้ำหนักถ่วง ขนาดตาอวน อัตราการย่น และสัตว์น้ำเป้าหมายของอวนติดตาที่ใช้ในประเทศไทย	52
กิตติกรรมประกาศ	61

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 รายงานการสำรวจชีพพันธุ์น้ำ และการอุตสาหกรรมแผนกสัตว์น้ำของประเทศสยาม	1
ภาพที่ 2 สมุดคู่มือเครื่องมือประมงประเทศสยาม พ.ศ. 2478	2
ภาพที่ 3 ภาพเครื่องมือประมงในรายงานในเอกสารสมุดคู่มือเครื่องมือประมงประเทศสยาม พ.ศ. 2478	2
ภาพที่ 4 ภาพเครื่องมือประมงอวนติดตามผูกปลายอวนไว้กับเรือประมง	3
ภาพที่ 5 อวนติดตามประเภทต่างๆ	3
ภาพที่ 6 หนังสือปทานุกรมเครื่องมือประมง	4
ภาพที่ 7 อวนติดตามประเภทต่างๆ	4
ภาพที่ 8 เอกสารประกอบการสอนวิชาเครื่องมือทำการประมง (จป 416)	5
ภาพที่ 9 เอกสารเครื่องมือประมงของไทยศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	5
ภาพที่ 10 อวนติดตามแบบประจำที่ (Set gillnet or anchored)	6
ภาพที่ 11 อวนติดตามกลางน้ำ (Drift gillnet, Drift net)	7
ภาพที่ 12 อวนล้อมติดตาม (Encircling gillnet)	7
ภาพที่ 13 ลักษณะของการพันติดของสัตว์น้ำบริเวณอวนชั้นในของอวนสามชั้น	8
ภาพที่ 14 อวนสามชั้น (Trammel Net)	8
ภาพที่ 15 ภาพแสดงกลไกการจับของอวนติดตาม	10
ภาพที่ 16 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตาม	11
ภาพที่ 17 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตาม	11
ภาพที่ 18 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตามแบบล่องลอยไปตามกระแสน้ำ (Drifting Gillnet)	12
ภาพที่ 19 ทุ่นลอยบอกตำแหน่ง 1) ทุ่นธง 2) ทุ่นสะท้อนสัญญาณเรดาร์	12
ภาพที่ 20 ทุ่นลอยประกอบระบบหรืออุปกรณ์แสดงตนอัตโนมัติ (Automatic Identification System หรือ AIS)	13
ภาพที่ 21 ลักษณะการทำงานของทุ่นวิทยุ	14
ภาพที่ 22 ทุ่นวิทยุ (Radio buoy)	14
ภาพที่ 23 แสดงการเผื่อความยาวเชือกทุ่นให้มากกว่าความลึกน้ำ ตัวอย่างโดยซั้งแบบมีสมอ	14

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 24 แสดงการเผื่อความยาวเชือกท่อนให้มากกว่าความลึกน้ำ	14
ภาพที่ 25 ก้อนหินใช้ถ่วงอวนติดตาให้อยู่กับที่	15
ภาพที่ 26 เชือกคร่าวบน	16
ภาพที่ 27 ท่อนลอยรูปแบบต่างๆ	17
ภาพที่ 28 แสดงน้ำหนักถ่วงและคร่าวล่างอวนติดตา	18
ภาพที่ 29 ตะกั่วถ่วงอวนติดตา	19
ภาพที่ 30 แสดงคุณสมบัติของวัสดุประมงที่เหมาะสมกับการสร้างอวนติดตา	22
ภาพที่ 31 การเลือกขนาดตาอวนจากการวัดจากขนาดสัตว์น้ำจริง	23
ภาพที่ 32 การย่นอวน (Hanging Ratio Hang-in Ratio และ Shortening)	29
ภาพที่ 33 สัตว์น้ำเป้าหมายของอวนติดตา	42
ภาพที่ 34 เอกสารแนวทางปฏิบัติสากลเพื่อลดผลกระทบจากการประมงต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ	43

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การจำแนกประเภทของเครื่องมือประมงอวนติดตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	9
ตาราง 2 วัสดุประมงแบบต่างๆ ที่น้ำหนักมากกว่าน้ำสามารถใช้ทำน้ำหนักถ่วงอวนติดตามให้อยู่ประจำ ที่ ได้	15
ตาราง 3 แสดงประเภทของวัสดุประมงที่ใช้ทำทุ่นลอยและค่าความถ่วงจำเพาะ	17
ตาราง 4 แสดงประเภทของวัสดุประมงที่ใช้ทำน้ำหนักถ่วงและค่าความถ่วงจำเพาะ	19
ตาราง 5 คุณสมบัติที่สำคัญของเส้นใยสังเคราะห์สำหรับทำอวนติดตามประเภทไนลอน (Nylon)	21
ตาราง 6 เปรียบเทียบเนื้ออวนไนลอนเส้นใยเดี่ยว และเนื้ออวนไนลอนเส้นใยหลายเส้น ที่ใช้ประกอบ เครื่องมือประมงอวนติดตามจับปู หรือ อวนจมปู	23
ตาราง 7 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ ประเภทเนื้ออวน และขนาดของเส้นด้ายที่ใช้ทำอวนติดตาม	24
ตาราง 8 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ และขนาดตาอวนติดตาม	28
ตาราง 9 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ ประเภทอวน และค่าการย่นอวนติดตาม	30

1. บทนำ

อวนติดตา (Gillnet) หรือที่ชาวประมงนิยมเรียกว่า อวนลอย อวนจม อวนติดตา เป็นเครื่องมือประมงที่นิยมใช้ทั้งในประเทศไทย และแพร่หลายทั่วโลก เพราะโครงสร้างอวนไม่ซับซ้อน วิธีทำการประมงไม่ยุ่งยาก มีราคาประหยัด ทำการประมงได้ทั้งประเภทการประมงขนาดเล็ก หรือประมงพื้นบ้านที่ทำการประมงบริเวณชายฝั่ง เช่น อวนปูม้า อวนปลากรอบอก อวนสามชั้น และการประมงเชิงพาณิชย์ ทำการประมงห่างฝั่ง มีการติดตั้งเครื่องช่วยทำการประมง เช่น เครื่องกว้านอวน เพื่อลดแรงงานชาวประมงในการทำประมง เช่น อวนติดตาปลาอินทรี อวนติดตาปลาโอ อวนติดตาปลาทุ เป็นต้น

อวนติดตามีลักษณะเป็นผืนอวนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประกอบด้วยผืนอวน 1 ถึง 3 ชั้น ประกอบทุ่นลอย (Float) ที่ผูกติดอยู่บริเวณสายคร่าวบน (Head rope หรือ Float rope) และน้ำหนักถ่วง (Sinker) ผูกติดบริเวณคร่าวล่าง (Ground rope) ลักษณะการทำประมงจะปล่อยอวนให้ล่องลอย หรือผูกติดกับเรือ หรือจะผูกกับน้ำหนักถ่วงให้อวนจมอยู่กับที่ก็ได้ ตัวอวนจะลอยอยู่ในน้ำเป็นแนวตั้งหรือแนวตั้ง สามารถเลือกทำการวางอวนได้ตามชั้นความลึกน้ำ เช่น ผิวน้ำ กลางน้ำ หรือพื้นท้องน้ำ กลไกการจับปลาเป็นลักษณะของการติดอวนบริเวณช่องเปิดเหงือก (Gilling) ติดตาอวน (Enmesh) หรือพันตัวปลา (Entangling) อวนติดตาสามารถจำแนกออกได้หลายประเภท อวนติดตาสามารถใช้ผืนเดี่ยวสั้นๆ จนถึงการทำอวนผสมกันระหว่างอวนติดตาแบบธรรมดาและอวนสามชั้น อวนอาจจะใช้ผืนเดี่ยว หรือประกอบอวนหลายๆ ผืนต่อกัน

การทบทวนเอกสารเกี่ยวข้องกับการประมงอวนติดตาของประเทศไทย

การสอบสวนเอกสารอ้างอิง รายงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือประมงอวนติดตาของประเทศไทยโดยส่วนใหญ่เป็นการจำแนกประเภทของเครื่องมือประมง

รายงานการทำประมงอวนติดตาในประเทศไทยครั้งแรกโดย H.M. Smith ในปี พ.ศ. 2468 ในรายงาน A Review of the Aquatic Resources and Fisheries of Siam, with Plans and Recommendation for the Administration, Conservation and Development อธิบายอวนติดตาเป็นการทำประมงทั่วทุกตำบลตามชายฝั่ง โดยมีขนาดตาถี่ห่างต่างๆ กัน อวนลอยมีขนาดตาพิเศษสำหรับเลือกจับตามชนิดปลา มีทั้งปล่อยล่องลอย และทำการปักเสาลักษณะคล้ายรั้วกางกัน ประจำที่อยู่ริมฝั่ง หรือในที่ซึ่งในขณะน้ำลงจะแห้งขอดหรือมีน้ำมีน้ำเหลือบ้างเพียงเล็กน้อยเพื่อคอยดักจับสัตว์น้ำที่เข้าไปอยู่ในพื้นที่นั้น โดยเรียกชื่อว่า “อวนรัง” สามารถกล่าวได้ว่าอวนติดตามีการทำประมงในประเทศไทยตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2468

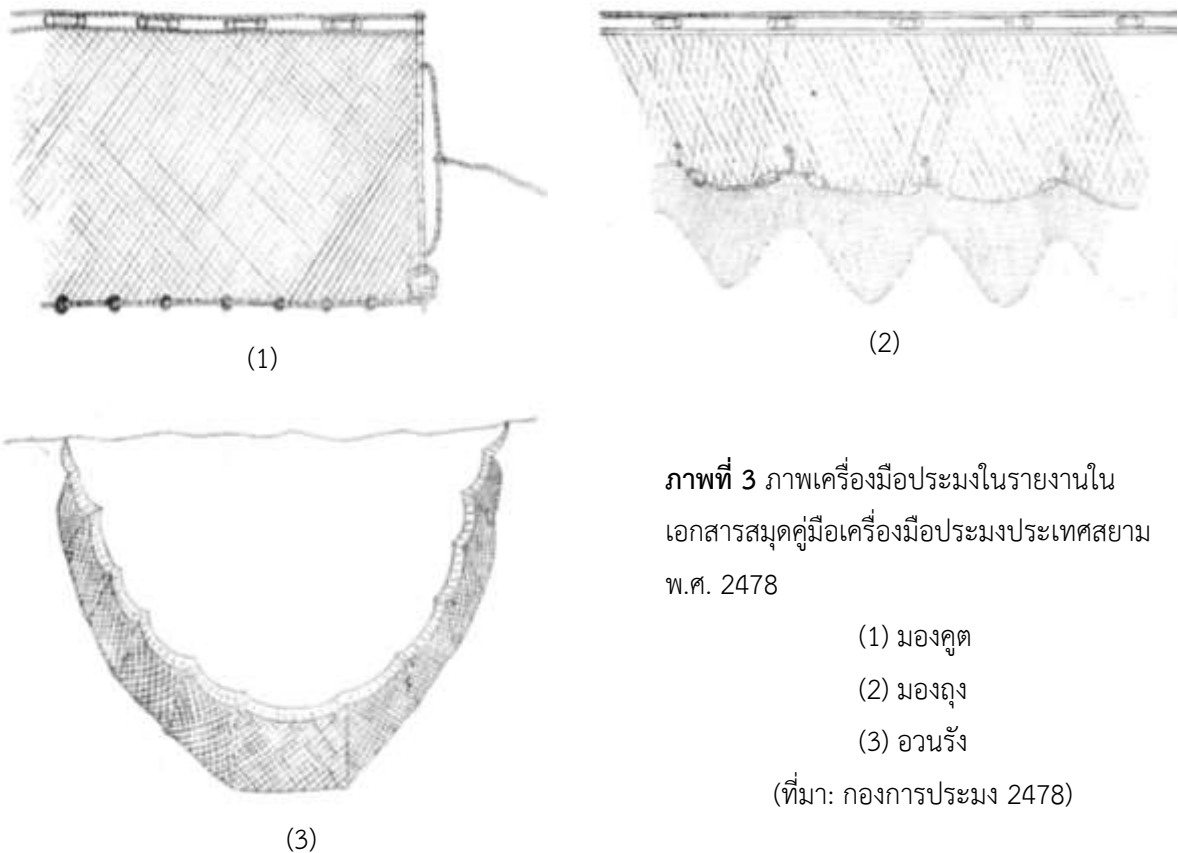

ภาพที่ 1 รายงานการสำรวจทรัพยากรสัตว์น้ำ และการอนุรักษ์และพัฒนาประมงสยาม (ที่มา: กระทรวงเกษตรราธิการ 2468)

กองการประมง (2478) รายงานในเอกสาร สมุดคู่มือเครื่องมือประมงประเทศสยาม พ.ศ. 2478 โดยเรียกชื่ออวนติดตา แตกต่างกันตามท้องถิ่น ได้แก่ ข่าย ใช้จับปลาน้ำจืด ทำจากด้ายฟอกเบอร์ 26 (ผู้เขียนคาดว่า เป็นด้ายดิบ หรือ Cotton เนื่องจากในยุคดังกล่าวยังไม่มี ด้ายที่ทำจากเส้นใยสังเคราะห์) ขนาดตากว้าง 1 เซนติเมตร (ผู้เขียนคาดว่า เป็นขนาดตาอวน 2 เซนติเมตร โดยมีความยาวขาอวน 1 ขา เท่ากับ 1 เซนติเมตร) ขอบของผืนข่ายด้านบนผูกฟันทูลอยเพื่อพุงทำให้ข่ายลอยน้ำ ด้านล่างผูกน้ำหนักถ่วง ได้แก่ ตะกั่ว หรือถ้าชาวประมงไม่ผูกตะกั่วก็จะใช้วิธีซึ่งหลักให้อวนมีลักษณะตั้งเป็นผืนคล้ายจอภาพยนตร์ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับอวนรัง (การใช้ อวนติดตาผูกปากกับเสาบริเวณชายฝั่ง รอให้น้ำทะเลลงต่ำสุดจึงจับปลา) เครื่องมือประมงข่ายที่ใช้จับปลาน้ำจืดบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียกว่า “มอง” โครงสร้างคล้ายกับข่ายที่ใช้ในภาคกลาง แต่น้ำหนักถ่วงมักทำจากดินเหนียว ชาวประมงอาจใช้เครื่องมือประมง “มอง” นี้ใน ลักษณะของอวนติดตา หรืออวนทับตลิ่ง (เช่น มองคูต มองถุง) อวนรัง ก็ได้

ภาพที่ 2 สมุดคู่มือเครื่องมือประมงประเทศสยาม พ.ศ. 2478 (ที่มา: กองการประมง 2478)

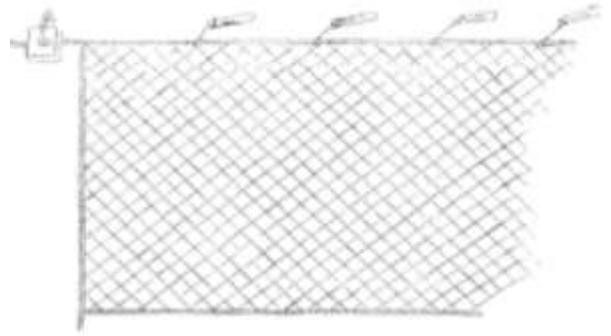

ภาพที่ 3 ภาพเครื่องมือประมงในรายงานใน เอกสารสมุดคู่มือเครื่องมือประมงประเทศสยาม พ.ศ. 2478

- (1) มองคูต
- (2) มองถุง
- (3) อวนรัง

(ที่มา: กองการประมง 2478)

สำหรับอวนติดตามที่ทำการประมงบริเวณชายฝั่งทะเล และบริเวณปากแม่น้ำ ขอนำตัวอย่างที่ทำการสำรวจในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จากการสำรวจพบว่าอวนถักด้วยเชือกป่าน ขนาดตาอวน 4 เซนติเมตร ผืนอวนยาว 200 เมตร ลึก 3.5 เมตร ไม่มีน้ำหนักถ่วง ปล่อยอวนหน้าผิวน้ำโดยผูกอวนไว้กับเรือประมง (ลักษณะคล้ายสมอน้ำ-ผู้เขียน) ทำการประมงในเวลากลางวัน สามารถจับปลาฉลาม ปลาสละ และปลาขนาดใหญ่อื่นๆ

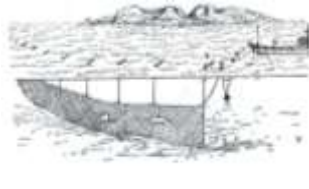
ภาพที่ 4 ภาพเครื่องมือประมงอวนติดตามผูกปลายอวนไว้กับเรือประมง (ที่มา: กองการประมง 2478)

กรมการประมง (2496) และกรมประมง (2512) อธิบายลักษณะอวนติดตามเป็นเครื่องมือประมงที่มีลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้าค่อนข้างยาว ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ได้แก่ เนื้ออวน มักทำจากป่านดิบ หรือด้วยดิบ เชือกคร่าว ทำจากเชือกปอ หรือ เชือกกามมะพร้าว หรือด้วยดิบ ทุ่นลอย หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ลูกกระสง” ทำจากวัสดุประเภทไม้ น้ำหนักถ่วงทำจากตะกั่วแผ่น เครื่องมือประมงอวนติดตามจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องมือประมงประเภทเคลื่อนที่ (Moving) จำแนกเป็น

- 1) อวนลอยติดผิวน้ำ อาทิเช่น อวนลอยติดผิวน้ำ เช่น อวนลอยปลากระพง อวนลอยปลาอินทรี อวนลอยปลากูเรอ อวนลอยปลาหลังเขียว อวนลอยปลาฉลาม อวนลอยตาห่าง (ฉลาม กะเบน ยี่สน) อวนลอยตาถี่ (ตะเพียนน้ำเค็ม มงโกรย ปลาหู ดาบลาว กูเรอ จวด ฯลฯ) อวนลอยปลาจะละเม็ดขาว เป็นต้น
- 2) อวนลอยติดก้นทะเล (Bottom Drift Gillnet) ได้แก่ อวนเส็ด (ฉลาม โรนัน ปลาฉนาก กะเบนนก กะเบนราหู)
- 3) อวนติดประจำที่ อาทิเช่น อวนลอย (ปลากูเรอ ปลาตาบลาว ปลาอินทรี ปลาสิ่กุน) อวนกางปูม้า อวนแมงดา เป็นต้น
- 4) อวนล้อมติด อาทิเช่น อวนล้อมปลากะบอก (ปลากะบอก ปลากูเลา ปลาแมว) อวนล้อมหิน (ปลากะพงขาว ปลากะเบน ปลาหมูสี ปลากะรัง ปลาริวกิว) อวนล้อมซากโป๊ะ (ปลากะพงขาว ปลากะพงแดง ปลาหมอตทะเล ปลาเก๋า) อวนปลาละเมาะ (ปลากะบอก) อวนล้อมกรำปลากะพง (ปลากะพง) อวนปลาลัง (ปลาทู ปลาลัง ปลาโคก) อวนลอยปลาสละ (ปลาสละ ปลาโอ ปลาหมูสี ปลาเก๋า)

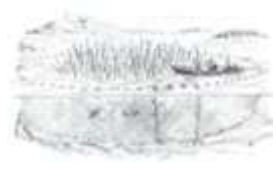
อวนลอยตาห่าง
(อวนลอยติดผิวน้ำ)

อวนเส็ด
(อวนลอยติดก้นทะเล)

อวนปูทะเล
(อวนติดประจำที่)

อวนล้อมกรำปลากะพง
(อวนล้อมติด)

ภาพที่ 5 อวนติดตามประเภทต่างๆ (ที่มา: กรมประมง 2512)

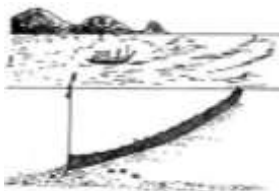

ภาพที่ 6 หนังสือปทานุกรมเครื่องมือประมง
(ที่มา: กรมประมง 2512)

หนังสือปทานุกรมเครื่องมือประมง จัดพิมพ์โดย กรมประมง (2512) ให้คำจำกัดความอวนลอย หรือข่าย เป็นเครื่องมือประมงชนิดหนึ่ง ทำการประมงทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม ประกอบด้วยเป็นอวนที่มีรูปลี่เหลียมผืนผ้า ความยาวผืนอวน 60-300 เมตร ลึก 2-12 เมตร ขนาดตาอวนแตกต่างกันไปตามชนิดสัตว์น้ำ เป้าหมาย เช่น ปลากด (5.8 ซม.) ปลากะพง (12-15 ซม.) ปลากระโทง (11 ซม.) ปลาทะเพียน (5-8 ซม.) ปลาจะละเม็ด (10-14 ซม.) ปลาหลังเขียว (2.5 ซม.) ปลาอินทรี (11 ซม.) ปูทะเล (10.5 ซม.) กุ้งทะเล (4.5 ซม.) ปลาทะลุมพุก (10 ซม.) ปลาลัง (5.7-6 ซม.) ฉลาม กะเบน ยี่สน (19.5 ซม.) เป็นต้น

SEAFDEC (1998) อธิบายอวนลอยหรืออวนติดตา (Gillnet) ว่าเป็นเครื่องมือประมงที่มีลักษณะเป็นผืนอวน คล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านบนของอวนติดตาประกอบด้วยเชือกคร่าวบน ทุ่นพุง ให้อวยลอย ด้านล่างของอวนมักประกอบด้วยคร่าวล่าง น้ำหนักถ่วง (มักทำจากลูกตะกั่ว) ยกเว้นในกลุ่มอวนลอยปลาอินทรี อวนลอยปลาทุ ที่ปล่อยลอยลอยเวลาทำการประมง จะไม่ใช่ตะกั่วถ่วงด้านล่างอวน แต่จะใช้อวนชนิดที่มีความถ่วงจำเพาะมากกว่าตัวอวนประกอบแทนน้ำหนักถ่วง

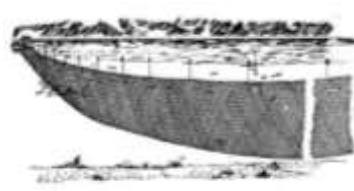
กรมประมง (2537) ให้คำจำกัดความอวนติดตาหรืออวนลอย หมายถึง เครื่องมือประมงที่มีลักษณะเป็นผืนอวนคล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้า หลักการทำประมงของเครื่องมือประมงอวนติดตา คือ วางอวนเป็นผืนตั้งขวางในแนวตั้ง จากผิวน้ำลงไปยังพื้นท้องน้ำ ทำการวางอวนดักขวางแนวทางการเคลื่อนที่ตามปกติของสัตว์น้ำ หรือไล่ต้อนให้สัตว์น้ำเคลื่อนที่ไปชนผืนอวนแล้วตัวสัตว์น้ำหรือระยะยงค์ของสัตว์น้ำติดหรือพันตาอวน สำหรับกลุ่มสัตว์น้ำที่เคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว ว่องไว มีผลดีกว่าสัตว์น้ำที่เคลื่อนที่ได้ช้า เชื่องช้า ปัจจุบันยังไม่ปรากฏการล่อสัตว์น้ำเข้ามาหาเครื่องมือประมง เช่น การใช้ไฟล่อ หรือการใช้เหยื่อล่อกรม ประมง (2537) จำแนกเครื่องมือประเภทอวนติดตาแบ่งได้ออกเป็น 19 ชนิด โดยเรียกตามชื่อชนิดสัตว์น้ำที่เป็นเป้าหมายหลักและวิธีวางอวน เช่น อวนจมปู อวนลอยปลาอินทรี

อวนจมปู

อวนสามชั้น

อวยลอยปลาอินทรี

อวนล้อมติดปลากะบอก

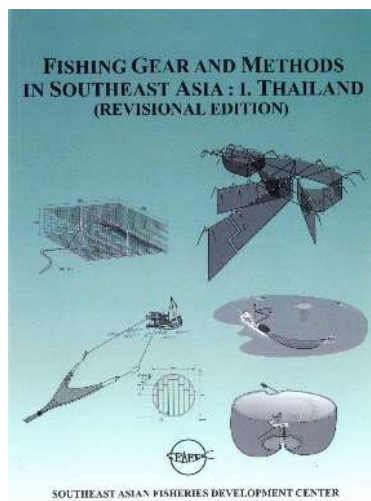
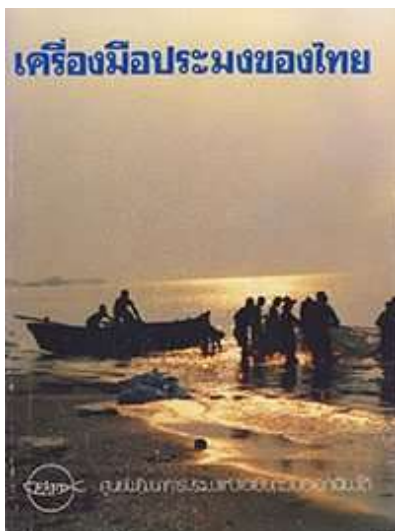
ภาพที่ 7 อวนติดตาประเภทต่างๆ (ที่มา: กรมประมง 2537)

ทิพสุคนธ์ พิมพ์พิมล (2543) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับการจำแนกประเภทของ เครื่องมือประมงประเภทต่างๆ รวมทั้งการจำแนกประเภทของอวนติดตา พื้นฐาน การออกแบบเครื่องมือประมง วัสดุเครื่องมือทำการประมง รวมถึง ทุ่นและลูก กระสง ลูกถ่วง ด้ายและเชือก การย่น และ การตัดอวน จัดพิมพ์ในเอกสาร ประกอบการสอนวิชาเครื่องมือทำการประมง (จป 416) สำหรับนักศึกษาภาควิชา เทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่

ภาพที่ 8 เอกสารประกอบการสอนวิชาเครื่องมือทำการประมง (จป 416)
(ที่มา: <http://www.fishtech.mju.ac.th/e-learning/fm416/document.html>)

ภาพที่ 9 เอกสารเครื่องมือประมงของไทยศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(ซ้าย) เอกสารเครื่องมือประมงของไทย (SEAFDEC, 1986)

(กลาง) Fishing Gear and Method in Southeast Asia I: Thailand (Revisional Edition) (SEAFDEC, 2004)

(ขวา) Fishing Technology Outline (SEAFDEC, 1986)

2. การจำแนกประเภทของเครื่องมือประมงอวนติดตา

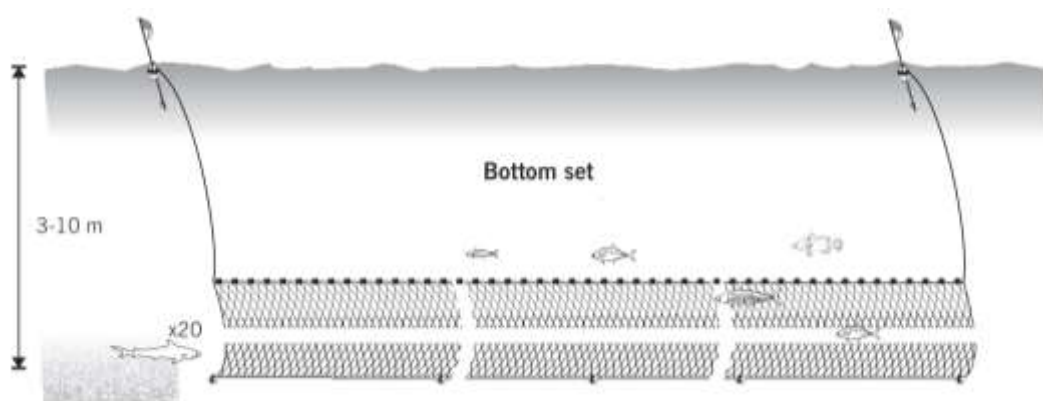
เอกสารฉบับนี้จำแนกประเภทของเครื่องมือประมงอวนติดตาตามเอกสารวิชาการของศูนย์พัฒนาการประมง ชื่อ Fishing Gear and Method in Southeast Asia: II Malaysia ซึ่งมีลักษณะการจำแนกคล้ายคลึงกับการจำแนกตามระบบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) แต่มีประเภทน้อยกว่าตามที่ปรากฏการใช้งานอยู่ในภูมิภาค ดังต่อไปนี้

1. อวนติดตา (Gillnet)

อวนติดตาเป็นอวนที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน ประกอบขึ้นจากอวนผืนเดียว ด้านบนประกอบด้วยทุ่นลอย ด้านล่างจะมีน้ำหนักถ่วงหรือไม่ก็ได้ การทำประมงสามารถทำได้ทั้งบริเวณผิวน้ำ กลางน้ำ และเหนือพื้นท้องน้ำ รวมทั้งสามารถล้อมอวนแล้วทำการไล่ปลาตกใจจนว่ายน้ำไปติดตาอวน อวนกลุ่มนี้สามารถแยกได้เป็น อวนติดตาประจำที่ อวนติดตาแบบล่องลอยไปตามกระแสน้ำ และอวนล้อมติดตา

1.1 อวนติดตาประจำที่ (Set gillnet, or anchored) อวนลอยชนิดนี้จัดอยู่ในกลุ่มเครื่องมือประมงขนาดเล็ก ส่วนมากทำประมงในบริเวณน้ำตื้นและชายฝั่ง อวนมักติดตั้งอยู่กับที่ โดยจะยึดด้วยด้วยสมอหรือหลักไม้ไผ่ อวนกลุ่มนี้ทำการประมงได้ทั้งบริเวณผิวน้ำ กลางน้ำ และเหนือพื้นท้องน้ำ

อวนกลุ่มนี้นิยมใช้เนื้ออวนไนลอนเส้นใยเดี่ยว หรือเรียกกันทั่วไปว่า “อวนเอ็น” (Nylon Monofilament) มากกว่าเนื้ออวนไนลอนหลายเส้นใย หรือเรียกกันทั่วไปว่า “อวนไนลอน” (Nylon Multifilament) โดยคุณลักษณะสำคัญของอวนติดตา เช่น ขนาดตาอวน มิติผืนอวน (ความยาวและความลึก) การย่น มีความแตกต่างกันไปตามชนิดของสัตว์น้ำเป้าหมาย อวนติดตาที่ผูกติดกับหลักไม้ไผ่อาจไม่มีทุ่นและน้ำหนักถ่วงประกอบผืนอวน อวนกลุ่มนี้ ได้แก่ อวนปลากระบอก เป็นต้น อวนกลุ่มนี้ได้แก่ อวนจมปู อวนจมปลา อวนลอยปลาสะ ปลาสิ่กุน ปลาจู้จิ้น ปลาแข่งไก่ อวนเหล่านี้ว่าจะลอยอยู่ที่ผิวน้ำ หรือกลางน้ำ ก็จะใช้น้ำหนักถ่วงตรึงให้อวนไม่เคลื่อนที่ล่องลอยไปตามกระแสน้ำ

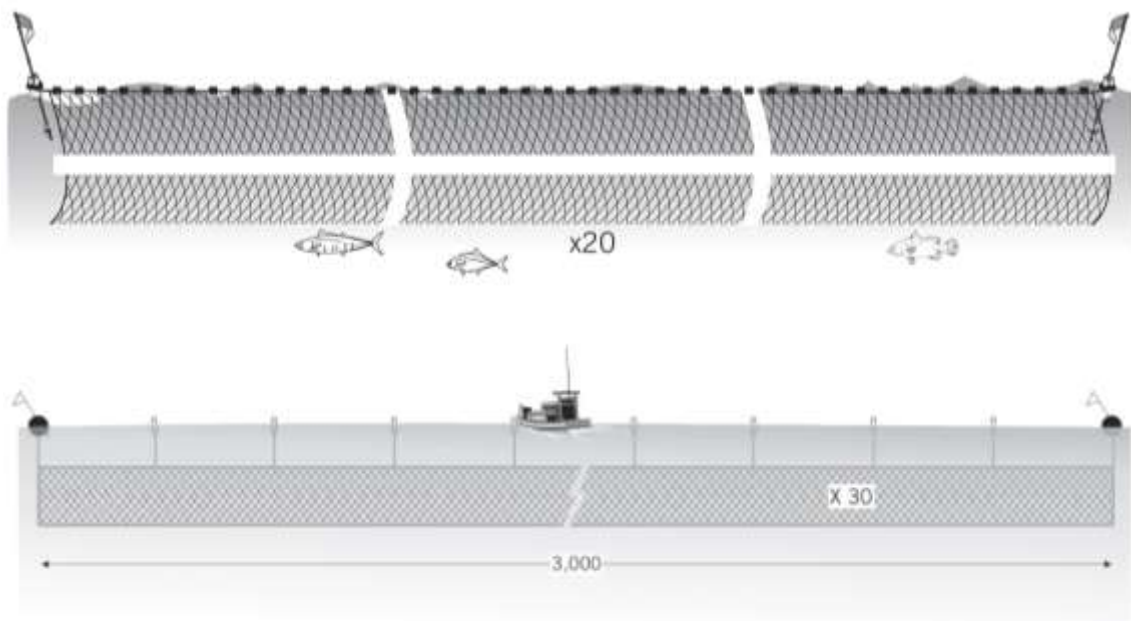
ภาพที่ 10 อวนติดตาแบบประจำที่ (Set gillnet or anchored)

(ที่มา: SEAFDEC 2007)

1.2. อวนติดตามแบบล่องลอยไปตามกระแสน้ำ (Drift gillnet, Drift net)

อวนติดตามในกลุ่มนี้ไม่มีสมอหรือน้ำหนักถ่วง (Sinker) เพื่อตรึงให้อวนลอยอยู่กับที่ เป็นการปล่อยอวนให้ล่องลอยไปตามกระแสน้ำ อวนลอยกลางน้ำบางแบบเมื่อทำการประมงอวนจะลอบบริเวณผิวน้ำ เช่น อวนลอยปลาสีกุน ปลาแซ่ไก่ ปลาสำลี ปลากระบอก อวนลอยปลาจระเม็ด อวนลอยกลางน้ำบางแบบเมื่อทำการประมงอวนจะลอบบริเวณกลางน้ำ เช่น อวนลอยปลาอินทรี

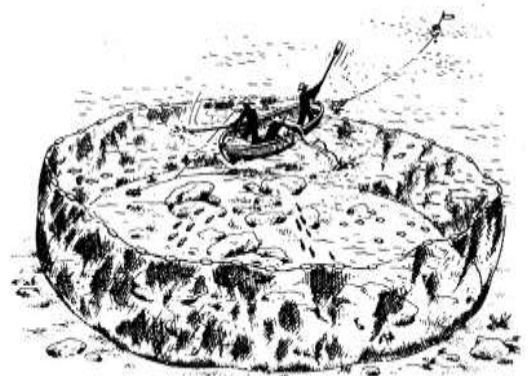
เนื้ออวนมักทำจากเส้นด้ายไนลอน เนื้ออวนสีเขียว สัตว์น้ำเป้าหมายได้แก่ ปลาอินทรี ปลาสละ ปลาจระเม็ด ปลาทุ ปลาปลิง อวนบางชนิดไม่ใช้น้ำหนักถ่วงเป็นตะกั่ว แต่จะใช้เนื้ออวนที่มีความถ่วงจำเพาะสูง เช่น โพลไวนิลิเดน หรือ ซาราน (ถ.พ. = 1.7) ทำหน้าที่เป็นน้ำหนักถ่วง พบมากในอวนลอยปลาอินทรี อวนลอย ปลาจระเม็ด

ภาพที่ 11 อวนติดตามกลางน้ำ (Drift gillnet, Drift net)

(ที่มา: SEAFDEC 2007)

อวนล้อมติดตามปลาทูเป็นเครื่องมือประมงอวนติดตามที่ใช้ทั่วไป ผืนอวนทำด้วยไนลอนหรือเอ็นมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม โครงสร้างอวนล้อมติดตามเหมือนอวนติดตามที่ลอบบริเวณผิวน้ำทั่วไป แต่วิธีการทำประมงแตกต่างจากอวนติดตามทั่วไป อวนล้อมติดตามทำประมงได้ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ในเวลากลางวันหลังจากที่วางอวนล้อมฝูงปลาแล้ว ชาวประมงจะใช้พายหรือวัสดุอื่นตีน้ำ ทำให้ปลาทูก้าวไปชนและติดอวนที่วางล้อมอยู่ ส่วนในเวลากลางคืนจะใช้ไฟฉายให้ปลาทูก้าวชน เครื่องมือประมงนิยมใช้ในกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน ทำการประมงบริเวณชายฝั่งทะเล สัตว์น้ำเป้าหมายมักเป็นปลาผิวน้ำขนาดเล็ก เช่น ปลาทู ปลากระบอก ปลาเกลา เป็นต้น

ภาพที่ 12 อวนล้อมติดตาม (Encircling gillnet)

(ที่มา: FAO 1980)

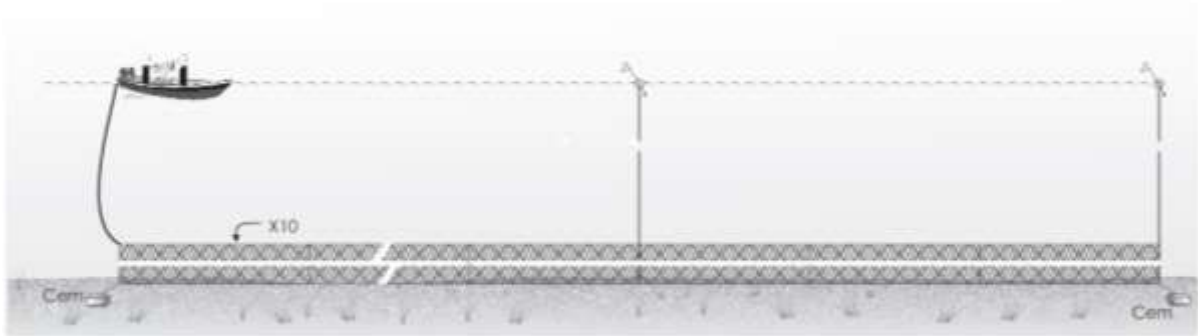
2. อวนสามชั้น (Trammel Net)

อวนสามชั้นเป็นอวนที่ประกอบขึ้นจากเนื้ออวน 3 ชั้น ประกอบด้วยเนื้ออวนชั้นในที่มีตาอวนขนาดเล็ก จำนวน 1 ผืน เนื้ออวนชั้นนอกขนาดตาใหญ่กว่าจำนวน 2 ผืน ประกอบอยู่ด้านนอก เนื้ออวนด้านในตรงกลางจะมีความเล็กและความยาวมากกว่าอวนชั้นนอก เมื่อนำมาประกอบเข้ากับคร่าวบนและคร่าวล่าง จะทำให้เนื้ออวนชั้นในพอง มีความหย่อน ทำให้เกิดลักษณะของกะเปาะขนาดเล็กๆ บริเวณเนื้ออวนชั้นใน ส่งผลให้กุ้งและสัตว์น้ำอื่นๆ พังติดกับเนื้ออวนชั้นในได้ง่าย สัตว์น้ำเป้าหมาย ได้แก่ กุ้ง และหมึกกระดอง

การทำประมงอวนสามชั้นทำได้ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยการปล่อยผืนอวนวางขวางกระแสน้ำ บริเวณเหนือพื้นที่องน้ำ และปล่อยให้อวนเคลื่อนที่ตามกระแสน้ำไปประมาณ 1 ชั่วโมง ก่อนจะทำการกู้อวน ส่วนอวนสามชั้นใช้จับหมึกหอมและหมึกกระดอง ผืนอวนทำการวางขนานไปกับแนวชายฝั่ง ทิ้งไว้ประมาณ 12 ชั่วโมง สามารถทำการประมงได้ทั้งกลางวันและกลางคืน

ภาพที่ 13 ลักษณะของการพังติดของสัตว์น้ำบริเวณอวนชั้นในของอวนสามชั้น (ที่มา: <https://www.facebook.com/เรือประมงไทย>)

ภาพที่ 14 อวนสามชั้น (Trammel Net)

(ที่มา: SEAFDEC 2007)

ตารางที่ 1 การจำแนกประเภทของเครื่องมือประมงอวนติดตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

FAO	SEAFDEC	กรมประมง
1. อวนติดแบบประจำที่ (Set Gillnets)	1. อวนติดตาม (Gillnet)	1. อวนลอยปลาอินทรี (Spanish mackerel gillnets)
2. อวนติดตามแบบล่องลอย (Drifting Gillnets)	1.1. อวนติดตามประจำที่ (Set gillnet, or Anchored)	2. อวนลอยปลากระพงขาว (Sea bass gillnets)
3. อวนล้อมติด (Encircling Gillnets)	1.2. อวนติดตามกลางน้ำ (Drift gillnet, Drift net)	3. อวนลอยปลาจะละเม็ด (Pomfret gillnets)
4. อวนติดตามแบบติดตั้งกับหลัก (Fixed Gillnets on Stakes)	1.3. อวนล้อมติดตาม (Encircling gillnet)	4. อวนลอยปลากระทุงเหว (Four finger threadfin gillnets)
5. อวนติดตามแบบสามชั้น (Trammel Nets)	2. อวนสามชั้น (Trammel nets)	5. อวนลอยปลาทุ (Indo Pacific mackerel gillnets)
6. อวนติดตามแบบร่วมกับอวนสามชั้น (Combine Gillnets-Trammel Nets)		6. อวนลอยปลาลัง (Indian mackerel gillnets)
		7. อวนลอยปลาตาบลาว (Dorab drift gillnets)
		8. อวนลอยปลาเกล็ดขาว (White sardine gillnets)
		9. อวนลอยปลาหลังหิน (Rocky drift gillnets)
		10. อวนจับปลาเห็ดโคน (Sand whiting gillnets)
		11. อวนจับปลา (Rocky fish set gillnet)
		12. อวนจับปู (Crab gillnets)
		13. อวนจับกุ้ง (Shrimp trammel nets)
		14. อวนจับหมึก (Squid trammel nets)
		15. อวนจับกุ้งมังกร (Lobster gillnets)
		16. อวนปลากะบอก (Mullet gillnets)
		17. อวนปลาลังเขียว (Sardine gillnets)
		18. อวนล้อมติดปลาทุ (Indo pacific encircling nets)
		19. อวนติดตามอื่นๆ (Other gillnet)

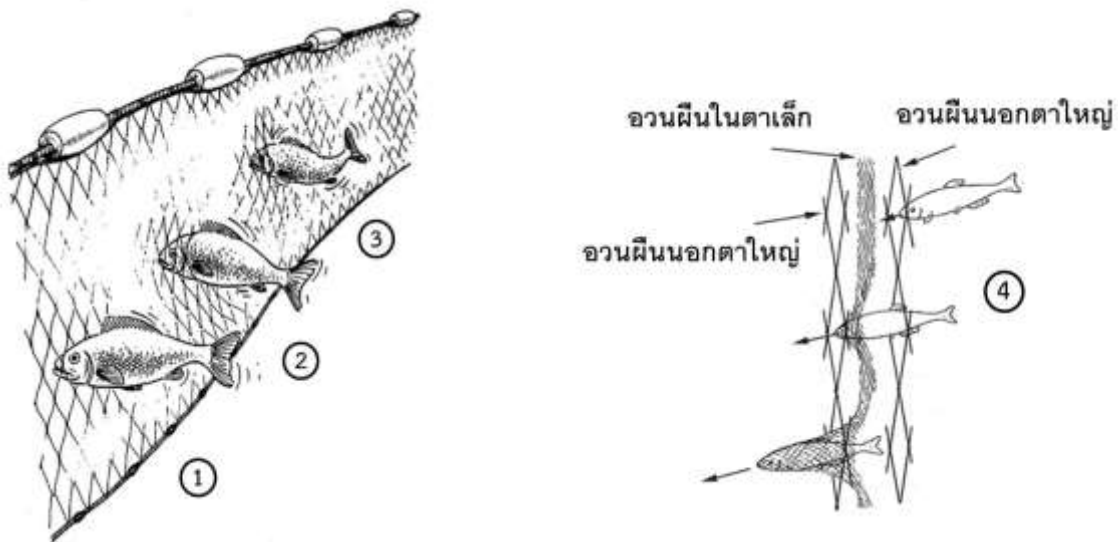
FAO: Food and Agriculture Organization (องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ) – ผู้เขียน

3. กลไกการจับสัตว์น้ำของอวนติดตา

หลักการทำให้ประมงของเครื่องมือประมงอวนลอย คือ วางอวนเป็นผืนตั้งขวางในแนวตั้ง จากผิวน้ำลงไปทางพื้นท้องน้ำ การวางอวนตั้งขวางแนวทางการเคลื่อนที่ตามปกติของสัตว์น้ำ หรือไล่ต้อนให้สัตว์น้ำเคลื่อนที่ไปผืนอวน แล้วตัวสัตว์น้ำหรือระยางค์ของสัตว์น้ำติดหรือพันตาอวน สำหรับกลุ่มสัตว์น้ำที่เคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว ว่องไว มีผลดีกว่าสัตว์น้ำที่เคลื่อนที่ได้อย่างเชื่องช้า

ชื่อเครื่องมือประมงอวนติดตา (Gillnet) บ่งชี้คุณลักษณะของการที่ปลาติดตาอวนที่หลังแผ่นปิดเหงือก อย่างไรก็ตามกลไกการจับของอวนติดตาได้หลากหลายแบบ แต่ที่พบทั่วไปปรากฏอยู่ 4 แบบ ได้แก่

- 1) ปลาติดตาอวนที่หัวปลา โดยปกติจะพบในบริเวณปากปลา (maxilla) หรือ ส่วนหน้าของช่องปิดเหงือก (Pre-opercula) หรือเรียกว่า Snagged
- 2) ปลาติดตาอวนที่ด้านหลังแผ่นปิดเหงือก หรือเรียกว่า Gilled
- 3) ปลาติดตาอวนที่ตัวปลาในบริเวณส่วนที่กว้างที่สุดของตัว (Girth) คือจากบริเวณหลังจากแผ่นปิดเหงือกจนถึงบริเวณส่วนที่กว้างที่สุดของตัว (Girth) หรือเรียกว่า Wedged
- 4) ปลาพันกับเนื้ออวน หรือตาอวนติดกับตัวปลาบริเวณนอกเหนือจากข้อ 1-3 เช่น ติดที่เขี้ยว ที่หนาม ก้านครีบแข็ง ครีบ โดยทั่วไปปลาที่พันกับอวนอาจเกิดขึ้นจากการที่ปลาติดอวนในกรณีของข้อ 1-3 และเมื่อปลาพยายามจะหนีทำให้เนื้ออวนพันกับตัวปลาได้ หรือเรียกว่า Entangling

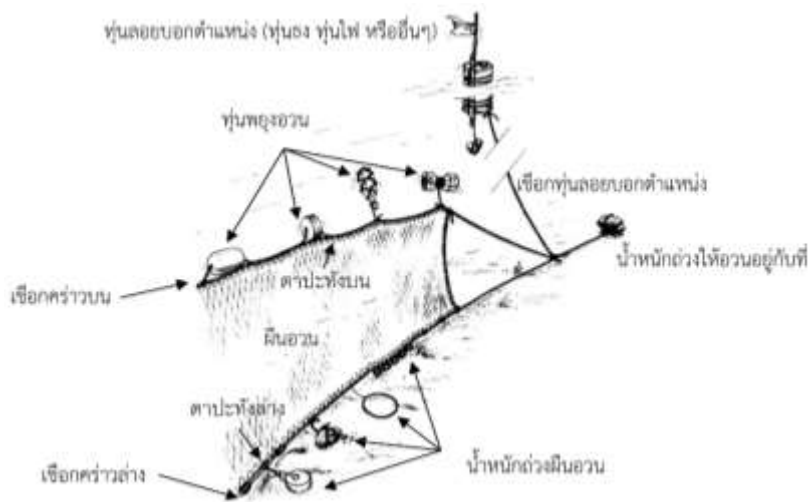
ภาพที่ 15 ภาพแสดงกลไกการจับของอวนติดตา

(ที่มา: ดัดแปลงจาก FAO 1980 และ Fishing with Bottom Gillnets และ JICA 1997)

4. โครงสร้างอวนติดตา

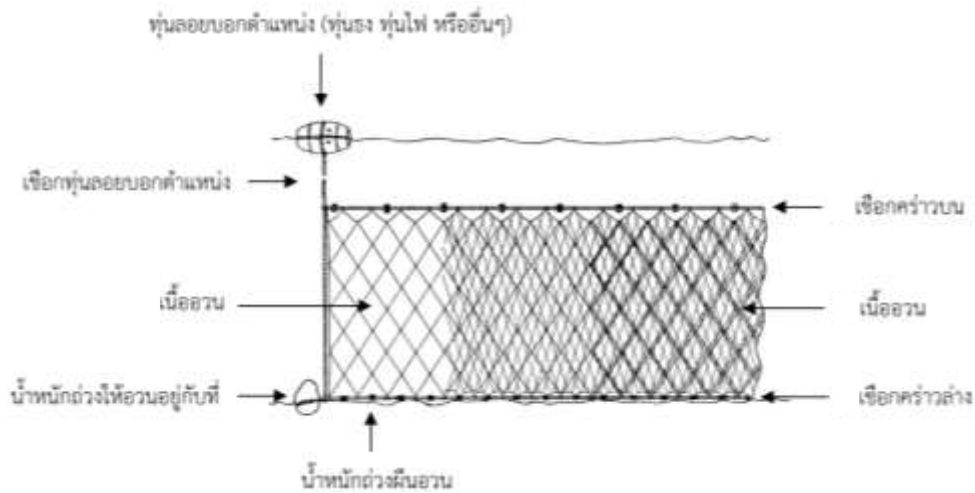
อวนติดตาเป็นเครื่องมือประมงที่มีส่วนประกอบหลักเป็นผืนอวน ลักษณะเป็นผืนอวนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านบนของอวนติดตาประกอบด้วย เชือกคร่าวบน ทุ่นพอง ให้อวยลอย ด้านล่างของอวนประกอบด้วยน้ำหนักถ่วง น้ำหนักถ่วงหลักการทำประมงของเครื่องมือประมงอวนติดตา คือ วางอวนเป็นผืนตั้งขวางในแนวตั้ง จากผิวน้ำลงไปยังพื้นท้องน้ำ ทำการวางอวนตั้งขวางแนวทางการเคลื่อนที่ตามปกติของสัตว์น้ำ หรือปิดล้อมและไล่ต้อนให้สัตว์น้ำเคลื่อนที่ไปติดตาอวน อวนติดตาสามารถทำการประมงได้ทั้งบริเวณผิวน้ำ กลางน้ำ หรือพื้นท้องน้ำ

อวนติดตาประจำที่ (Set gillnet)

ภาพที่ 16 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตา
(ที่มา: ภาพประกอบดัดแปลงจาก FAO 1980)

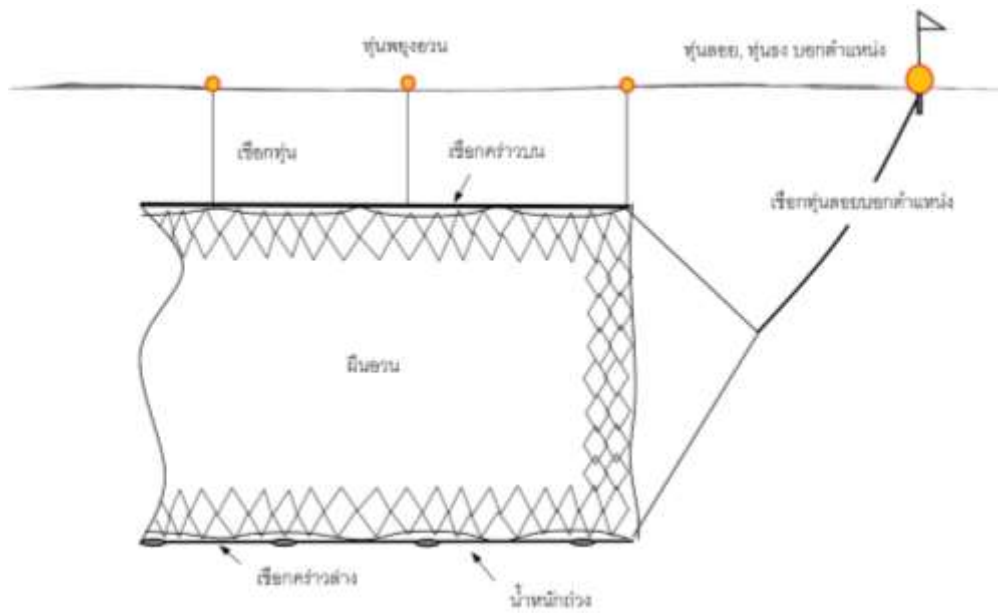
อวนสามชั้น (Trammel Net)

ภาพที่ 17 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตา

(ที่มา: ภาพประกอบดัดแปลงจาก <https://netsandmore.com/>)

อวนติดตามแบบล่องลอยไปตามกระแส น้ำ(Drifting Gillnet)

ภาพที่ 18 ส่วนประกอบต่างๆ ของอวนติดตามแบบล่องลอยไปตามกระแส น้ำ (Drifting Gillnet)

ที่มา: ภาพประกอบดัดแปลงจาก <https://www.fao.org/fishery/en/geartype/220/en> (ผู้วาดภาพ P. He)

4.1. ทุ่นลอยบอกตำแหน่ง (Buoy)

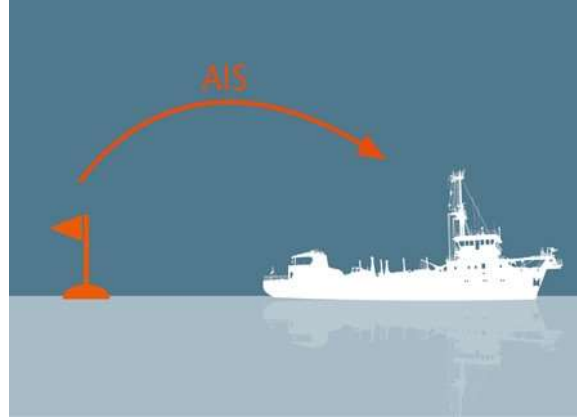
ทุ่นลอยบอกตำแหน่งเป็นทุ่นที่ใช้บอกตำแหน่งของเครื่องมือประมง โดยอาจเป็นทุ่นลอยประกอบด้วยคันธง และธง เรียกว่า ทุ่นธง (Flag buoy) หรือ ไฟบอกตำแหน่งของทุ่นหากต้องทิ้งเครื่องมือประมงไว้ในทะเลช่วงเวลา กลางคืน เรียกว่า ทุ่นไฟ (Light buoy) โดยทั่วไปจะใช้ทุ่นลอยบอกตำแหน่งที่ปลายอวนทั้ง 2 ด้าน หากเป็นอวนติดตามที่มีความยาวมากๆ อาจติดทุ่นบอกตำแหน่งเป็นระยะๆ เพราะหากอวนขาดหรือทุ่นลอยบอกตำแหน่งที่อยู่ปลายอวนสูญหาย ก็จะสามารถไปหาทุ่นลอยบอกตำแหน่งทุ่นอื่น และสามารถเริ่มกู้เก็บอวนได้

1) ทุ่นธง

2) ทุ่นสะท้อนสัญญาณเรดาร์

ภาพที่ 19 ทุ่นลอยบอกตำแหน่ง 1) ทุ่นธง 2) ทุ่นสะท้อนสัญญาณเรดาร์

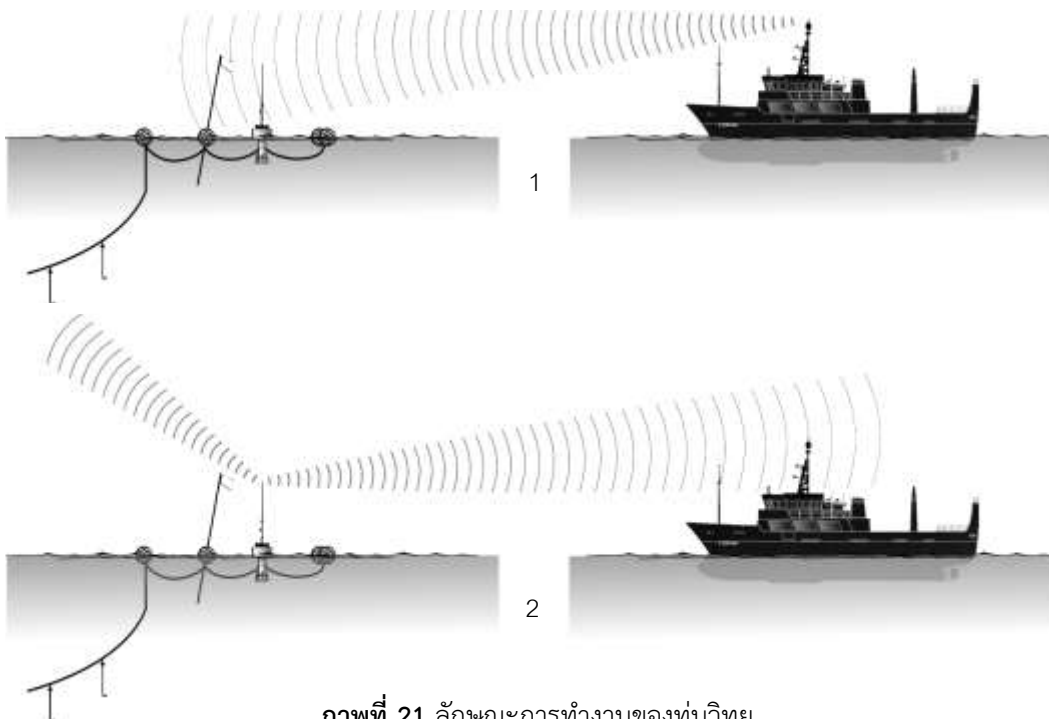

ภาพที่ 20 ท่อนลอยประกอบระบบหรืออุปกรณ์แสดงตนอัตโนมัติ (Automatic Identification System หรือ AIS)
(ที่มา: <https://www.superyachtmarinestore.com/ais-fishing-buoy-tracker/>)

อวนติดตามที่มีความยาวมากๆ อาจใช้ทุ่นบอกตำแหน่งที่มีความซับซ้อน อาทิเช่น ทุ่นสะท้อนเรดาร์ (Radar Buoy) ทุ่นวิทยุบอกทิศทางจากเรือไปยังทุ่น (Radio Buoy) ทุ่นวิทยุที่บอกตำแหน่งบนพื้นโลก (Global Positioning System หรือ GPS buoy หรือ Automatic Identification System หรือ AIS)

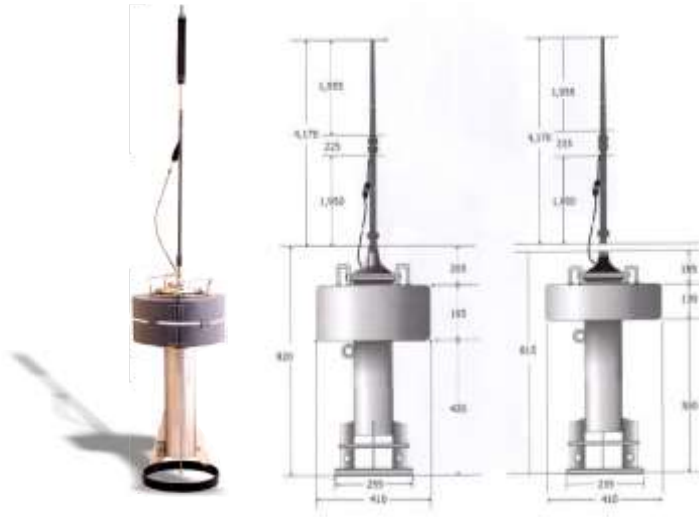
ภาพที่ 20 แสดงลักษณะการทำงานของทุ่นวิทยุบอกตำแหน่งบนพื้นโลกหรือบอกทิศทางจากเรือประมงไปยังทุ่นวิทยุ (ในภาพเป็นการใช้ทุ่นวิทยุในการประมงเบ็ดราวปลาทUNA) โดยมีหลักการ ได้แก่

1. ส่งสัญญาณจากเรือประมงไปทุ่นวิทยุ เพื่อกระตุ้นให้ทุ่นวิทยุเริ่มทำงาน
2. ทุ่นส่งสัญญาณวิทยุบอกทิศทางหรือบอกตำแหน่งบนพื้นโลกกลับมายังเรือประมง

ภาพที่ 21 ลักษณะการทำงานของทุ่นวิทยุ

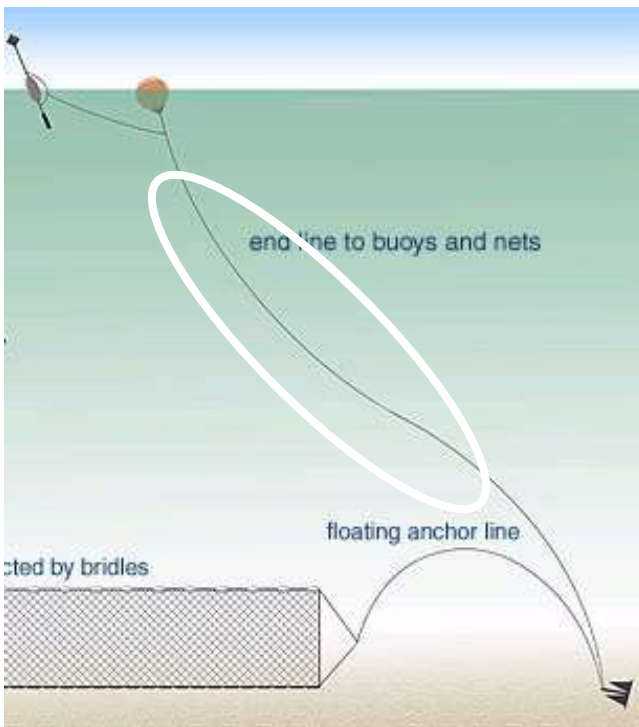
(ที่มา: SEAFDEC 2003)

ภาพที่ 22 ทุ่นวิทยุ (Radio buoy)
(ที่มา: SEAFDEC 2543)

เชือกทุ่นลอยบอกตำแหน่ง

เชือกทุ่นลอยบอกตำแหน่งเป็นเชือกที่ผูกระหว่างทุ่นที่ใช้บอกตำแหน่งของเครื่องมือประมงกับน้ำหนักถ่วงให้อวนอยู่กับที่ โดยทั่วไปจะมีความยาวประมาณ 0.5-1 เท่าของความลึกน้ำ เพราะต้องเพื่อความยาวไว้สำหรับป้องกันการทุ่นเครื่องมือจมน้ำหากกระแสน้ำไหลแรง

ภาพที่ 24 แสดงการเผื่อความยาวเชือกทุ่นให้มากกว่าความลึกน้ำ
(ที่มา: <https://coastalstudies.org/rescue/gillnet-diagram>)

ภาพที่ 23 แสดงการเผื่อความยาวเชือกทุ่นให้มากกว่าความลึกน้ำ ตัวอย่างซึ่งแบบมีสมอ (ที่มา: Beverly, S., Griffiths D. & Lee, R. 2012)

เชือกทุ่นลอยบอกรตำแหน่งที่ใช้กับอวนติดตามในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางแตกต่างกันไปตามขนาดอวนติดตาม อวนติดตามจับปูม้า หรืออวนจมปูนิยมใช้เชือกทุ่นลอยบอกรตำแหน่งเป็นเชือกโพลีเอทิลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 4 มม. ขณะที่อวนติดตามจับปลาอินทรี (อวนลอยปลาอินทรี) ใช้เชือกทุ่นเป็นเชือกโพลีเอทิลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 6-10 มม.

4.2. น้ำหนักถ่วงให้อวนอยู่กับที่ (Sinker)

น้ำหนักถ่วงทำจากวัสดุที่มีน้ำหนักประมาณ 5-10 กิโลกรัม เช่น ก้อนหิน เหล็ก ก้อนอิฐ ฯลฯ ใช้กับอวนติดตามที่ต้องการให้อวนอยู่กับที่ มักเป็นกลุ่มอวนติดตามที่วางอวนบริเวณพื้นท้องน้ำ (Bottom Gillnet) อวนจะไม่ล่องลอยไปตามกระแสน้ำ

ในกรณีที่อวนติดตามวางอวนบริเวณพื้นท้องน้ำ ที่ใช้น้ำหนักถ่วงประมาณ 1-2 กิโลกรัม เช่น อวนสามชั้น (Trammel net) จะมีการล่องซำๆ ไปบนพื้นท้องน้ำ ในขณะที่มีกระแสน้ำไหล

ตารางที่ 2 วัสดุประมงแบบต่างๆ ที่น้ำหนักมากกว่าน้ำสามารถใช้ทำน้ำหนักถ่วงอวนติดตามให้อยู่ประจำที่ได้

ประเภท	ความหนาแน่น (Density: g/cm ³)	ประเภทโลหะ	ความหนาแน่น (Density: g/cm ³)
ก้อนอิฐ	1.9	อลูมิเนียม	2.5
ชอล์ก	2.4	ทองเหลือง	8.6
ปูน	1.8 - 3.1	บรอนซ์	7.4-8.9
เซรามิก	2.2	เหล็ก (Steel)	7.8
แก้ว	2.5	เหล็กหล่อ (Cast iron)	7.2-7.8
หินทราย	2.2	ทองแดง	8.9
ก้อนหิน	2.5	ตะกั่ว	11.4
		ดีบุก	7.2
		สังกะสี	6.9

ที่มา: SEAFDEC (1986)

ภาพที่ 25 ก้อนหินใช้ถ่วงอวนติดตามให้อยู่กับที่

4.3. เชือกคร่าวบน (Float Line)

เป็นเชือกที่ใช้ผูกกับด้านบนของผิวนอนติดตา ฟันลอย (float) จะผูกติดกับเชือกคร่าวบนเพื่อให้ส่วนนี้ตั้งขึ้น ในอวนลอยปลาผิวน้ำ เชือกคร่าวบนและฟันจะล่องลอยอยู่ที่ผิวน้ำ สามารถสังเกตเห็นได้ คุณสมบัติที่สำคัญของเชือกคร่าวบน ควรเป็นเชือกที่มีน้ำหนักเบา ความถ่วงจำเพาะต่ำ (ลอยน้ำ) โดยทั่วไปเชือกคร่าวบนประกอบไปด้วยเชือก 2 เส้น อวนใช้ร้อยเข้าไปที่คร่าวบน 1 เส้น อีก 1 เส้นใช้ผูกหรือร้อยเข้ากับ ฟันลอย (ตามภาพ)

ภาพที่ 26 เชือกคร่าวบน

(ที่มา: <https://shopee.co.th/>)

การใช้เชือก 2 เส้น ประกอบเป็นเชือกคร่าวบนควรเลือกใช้ลักษณะเกลียวที่ตรงกันข้ามกันเพื่อป้องกันการตีเกลียวของเชือก และก่อนนำเชือกมาประกอบเป็นคร่าวบนจะต้องทำการยึดเชือกให้ตั้งเสถียรก่อน

จากการสำรวจอวนติดตาของประเทศไทย พบว่าชาวประมงอวนติดตานิยมใช้เชือกโพลีเอทิลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง 2.5 - 10 มม. แตกต่างกันตามขนาดของเรือ โดยเรือประมงอวนติดตาพื้นบ้านขนาดเล็ก (ขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน 10 ม.) มักนิยมใช้เชือกโพลีเอทิลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง 2.5 - 6.0 มม. คร่าวบน มีเฉพาะอวนลอยผิวน้ำจับปลาอินทรีที่เป็นเรือประมงเชิงพาณิชย์ (ขนาดความยาวตลอดลำประมาณ 17-18 ม.) ทำการประมงปลาอินทรี นิยมใช้เชือกคร่าวบนที่ทำจากเชือกโพลีไวนิลแอลกอฮอล์ (Poly-Vinyl Alcohol: PVA) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 มม. คาดว่ามาจากการที่เรือมีขนาด ระบายซับซ้อน และกำลังเครื่องยนต์ที่สูงกว่า อาจส่งผลต่อแรงดึงอวนขณะกู้อวน ทำให้ต้องการเชือกคร่าวบนที่มีความแรงดึงขาคที่สูงกว่าอวนติดตาที่ทำการประมงด้วยเรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็กกว่า

4.4. ฟันพยุงอวน (Float)

ฟันพยุงเครื่องมือประมง (Float) มีหน้าที่พยุงเครื่องมือประมงให้เครื่องมือประมงคงรูปอยู่ได้ในน้ำ ถูกใช้ประกอบกับเชือกคร่าว หรือเนื้ออวน ฟันมีหน้าที่เพิ่มแรงลอยตัวให้เครื่องมือประมงให้สามารถลอยอยู่ในน้ำได้ ทั้งล่องลอยตามกระแสและประจำที่อยู่น้ำ

คุณสมบัติที่สำคัญของฟันพยุงเครื่องมือประมงให้ลอยน้ำ ได้แก่

- 1) ทนต่อแรงกดดันของน้ำ
- 2) วัสดุที่ใช้ทำฟันต้องไม่ซึมน้ำ
- 3) มีความทนทานต่อการเสียดสี และทำต่อสภาวะอากาศ
- 4) ลักษณะรูปแบบผลิตง่ายและราคาถูก

วัสดุที่ใช้ทำฟันพยุงเครื่องมือประมงที่สำคัญได้แก่ ไม้ ไม้ไผ่ ไม้ค้อก ไม้สน ไม้ไซปรัส ไม้โอ๊ค ไม้สัก ไม้

วอลนัท ฟันแก้ว ฟันยาง ฟันพลาสติก-โพลีเมอร์

รูปแบบของทุ่นที่ใช้พยุ่งเครื่องมือประมงขึ้นอยู่กั
ลักษณะเครื่องมือประมงและความสะดวกในการใช้งานเป็นหลัก เช่น
ทุ่นแบบกลมนิยมใช้กับอวนลากเพราะไม่พันกับตาอวนและมีแรง
ต้านความกดตันเมื่อทำการประมงในน้ำลึก ง่ายต่อการผูกติดกับอวน
หรือถอดออกจากอวนลาก ทุ่นแบบแบนนิยมใช้กับอวนลอยเพราะ
ลดแรงต้านน้ำขณะกัอวนและความสะดวกในการพนักกับสายคร่าว
บน ทุ่นแบบทรงกระบอกปลายสองข้างมนนิยมใช้กับอวนล้อม
เนื่องจากง่ายต่อการกัอวนและจัดเรียงอวน เป็นต้น

ภาพ 27 ทุ่นลอยรูปแบบต่างๆ
(ที่มา: SEAFDEC TD/TRB/87)

ตารางที่ 3 แสดงประเภทของวัสดุประมงที่ใช้ทำทุ่นลอยและค่าความถ่วงจำเพาะ

วัสดุประมงใช้ทำทุ่นพยุ่งเครื่องมือประมง	ค่าความถ่วงจำเพาะ
ไม้ค้อก (Cork)	0.25
ไม้เพาว์โลเนีย (Paulownia)	0.294 (0.785)
ไม้ไผ่	0.5
ทุ่นแก้ว เส้นผ่าศูนย์กลาง 15 ซม.	0.348
ทุ่นแก้ว เส้นผ่าศูนย์กลาง 30 ซม.	0.244
ทุ่นพลาสติก-โพลีเมอร์	0.134
ยางสังเคราะห์	0.160
ไม้สนซีดาร์ (Cedar)	0.32 to 0.38
ไม้สนไซเปรสส์ (Cypress)	0.48
ไม้สนไบบยาว (Fir)	0.51
ไม้โอ๊คแห้ง (Oak dry)	0.65
ไม้โอ๊คเขียว (Oak green)	0.95
ไม้สนไพน์ (Pine)	0.598 (0.109)
ไม้สนไพน์โอเรกอน (Pine Oregon)	0.51
ไม้สนไพน์ Pine poplar	0.41
ไม้สปรู๊ส (Spruce)	0.40
ไม้สัก	0.82
ไม้วอลนัท	0.61

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บเป็นค่าที่แช่น้ำแล้ว 30 วัน

ที่มา: SEAFDEC (1986)

4.5. เชือกคร่าวล่าง (lead Line)

เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับด้านล่างของผืนอวนติดตาม น้ำหนักถ่วง (Sinker) จะผูกติดกับเชือกคร่าวล่างเพื่อถ่วงให้ผืนอวนจมน้ำ และจะทำให้ผืนอวนตั้งขึ้นในแนวตั้งโดยมีทุ่นลอยพุงด้านบนของอวน ในอวนลอยปลาผิวน้ำ คุณสมบัติที่สำคัญของเชือกคร่าวล่าง ควรเป็นเชือกที่มีน้ำหนักมาก ความถ่วงจำเพาะสูง (จมน้ำ) โดยทั่วไปเชือกคร่าวบนประกอบไปด้วยเชือก 2 เส้น อวนใช้ร้อยเข้าไปที่คร่าวบน 1 เส้น อีก 1 เส้นใช้ผูกหรือร้อยเข้ากับน้ำหนักถ่วง (ตามภาพ)

การใช้เชือก 2 เส้น ประกอบเป็นเชือกคร่าวล่างควรทำเหมือนการประกอบเชือกคร่าวบน คือการเลือกใช้ลักษณะเกลียวที่ตรงกันข้ามกันเพื่อป้องกันการตีเกลียวของเชือก และก่อนนำเชือกมาใช้ประกอบเป็นคร่าวบนจะต้องทำการยึดเชือกให้ตึงเสียก่อน

4.6. น้ำหนักถ่วง (Sinker)

น้ำหนักถ่วง (Sinker) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องมือประมงทุกประเภท มีหน้าที่หลักในการถ่วงให้ผืนอวนจมอยู่ใต้น้ำและทำให้ผืนอวนคงรูปตั้งขึ้นในแนวตั้ง น้ำหนักถ่วงถูกผูกติดอยู่ด้านล่างของผืนอวน โดยสามารถผูกติดกับเชือกคร่าวล่างหรือผูกติดกับเนื้ออวน รูปร่าง น้ำหนัก และวัสดุที่ใช้ทำน้ำหนักถ่วง มีความหลากหลายแตกต่างกัน วัสดุที่ใช้นิยมใช้ทำน้ำหนักถ่วง ได้แก่ ตะกั่ว เหล็ก ทองเหลือง หิน ปูนซิเมนต์ โดยที่ตะกั่วเป็นวัสดุที่ใช้นิยมใช้ทำน้ำหนักถ่วงสำหรับประกอบอวนติดตามมากที่สุด แต่ในอวนลอยผิวน้ำสำหรับจับปลาอินทรี ปลาโอ และปลาจะละเม็ด นิยมใช้เนื้ออวนที่มีความถ่วงจำเพาะสูงประกอบส่วนล่างของผืนอวนให้มีน้ำหนักในน้ำมากกว่าเนื้ออวนหลัก สามารถผืนอวนคงรูปตั้งขึ้นในแนวตั้งแต่มีความพริ้วไหว อ่อนนุ่ม เพิ่มประสิทธิภาพในการจับปลาที่อาศัยอยู่บริเวณผิวน้ำ

คุณสมบัติที่สำคัญในการเลือกน้ำหนักถ่วงสำหรับประกอบอวนติดตาม ได้แก่

1. เลือกน้ำหนักถ่วงที่ทำจากวัสดุที่มีค่าความถ่วงจำเพาะสูง จะทำให้มีแรงจมตัวเร็ว
2. เลือกน้ำหนักถ่วงที่สะดวกในการผลิตและการทำแบบ จะทำให้สามารถจัดหาได้ง่าย
3. เลือกน้ำหนักถ่วงที่หาซื้อได้ง่ายตามท้องตลาด
4. เลือกน้ำหนักถ่วงที่มีราคาประหยัด

ภาพที่ 28 แสดงน้ำหนักถ่วงและคร่าวล่างอวนติดตาม

(ที่มา: <https://www.walmart.com/ip/3-x1-5m-Nylon-Monofilament-Fish-Gill-Net-Netting-Fishing-Cast-Net-Easy-Throw-White-For-Hand-Casting/851584620>)

ภาพที่ 29 ตะกั่วถ่วงอวนติดตา

(ที่มา: <https://www.1688achete.fr/ProductDetail>)

ตารางที่ 4 แสดงประเภทของวัสดุประมงที่ใช้ทำน้ำหนักถ่วงและค่าความถ่วงจำเพาะ

วัสดุประมงใช้ทำน้ำหนักถ่วงเครื่องมือประมง	ค่าความถ่วงจำเพาะ
เหล็ก	7.2-7.8
ตะกั่ว	11.35
ทองแดง	8.9
ทองเหลือง	7.8
สังกะสี	6.9
อลูมิเนียม	2.5
คอนกรีต	3.0 - 3.2
แก้ว	2.7
หิน	2.6 - 2.7
เซรามิค	1.7 - 2.1
ดิน	1.5 - 2.0
ทราย	1.8 -1.9

ที่มา: SEAFDEC (1986)

4.7. เนื้ออวน (Net)

จากการสำรวจลักษณะของเครื่องประมงประเภทอวนติดตาที่นิยมใช้ในประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื้ออวนที่นิยมใช้ประกอบอวนติดตาได้แก่ เนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Nylon Monofilament) และในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament) สำหรับอวนที่ทอจากเส้นด้ายโพลีเอทิลีน (Polyethylene) อาจพบในส่วนของตาปะทัง (Selvage) ส่วนที่ติดกับคร่าวบนและคร่าวล่าง คุณสมบัติของเนื้ออวนที่เหมาะสมสำหรับทำอวนติดตาควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติที่เนื้ออวนความยืดหยุ่น มีความพริ้วไหว ความอ่อนนุ่ม (ง่ายต่อการที่สัตว์น้ำติดอวน ทั้งการติดตา และการติดตามระยางค์ของสัตว์น้ำ) ในอดีตชาวประมงใช้วัสดุประมงธรรมชาติ เช่น ฝ้าย ไหม ป่าน ปอ เป็นต้น ในปัจจุบันนิยมใช้ในล่อน (Polyamide: PA) ทั้งประเภทเส้นใยเดี่ยว (Monofilament) และหลายเส้นใย (Multifilament) แต่ไม่นิยมใช้อวนที่ทอจากเส้นด้ายโพลีเอทิลีน (Polyethylene) เพราะอวนมีความแข็งกระด้าง แต่นิยมใช้ทำตาปะทังทั้งด้านบนและด้านล่าง การเลือกเส้นด้ายทำอวนติดต้ายังนิยมหลีกเลี่ยงเนื้ออวนในล่อนที่เกิดการแข็งตัว (Rigidity) จากการย้อมเส้น ดังที่นิยมใช้ในด้ายในล่อนที่ใช้ประกอบอวนล้อมจับ (อวนดำ)

2) แรงตึงขาดของเส้นด้ายที่ใช้ทำเนื้ออวน และเชือกคร่าวของอวนติดตา เมื่อสัตว์น้ำติดกับเนื้ออวนสัตว์น้ำนั้นจะดิ้นรนเพื่อให้หลุดจากตาอวนนั้น การดิ้นรนของสัตว์น้ำอาจทำให้เส้นด้ายหรือตาอวนขาดได้ หากอวนลอยประกอบจากเนื้ออวนที่มีแรงตึงขาดของเส้นด้ายต่ำ วัสดุที่ใช้ทำอวนติดตาควรเป็นเนื้ออวนที่มีแรงตึงขาดสูง ส่งผลโดยตรงต่อความทนทานต่อการใช้งาน

3) ขนาดของเส้นด้ายเล็ก บาง ฉีกยุบง่าย ชาวประมงนิยมใช้เส้นด้ายบางที่สุดเท่าที่แรงตึงขาดจะทนทานต่อการใช้งาน ไม่ขาดง่ายเมื่อปลาดีนเมื่อติดตาอวน ความฉีกยุบง่ายของเส้นด้ายจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการติดตาอวนของสัตว์น้ำ EK Simasiku และคณะ (2017) สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างอวนติดตาที่ทำจากเนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว หรืออวนเอ็น (Monofilament) และเนื้ออวนในล่อนหลายเส้นใย หรืออวนในล่อน (Multifilament) โดยอธิบายการศึกษาของ Balik & Cubuk, (2000) ที่พบว่าอวนเอ็นขนาดตาอวนเดียวกัน อวนเอ็นที่เส้นด้ายบางจะมีประสิทธิภาพการจับปลาสูงกว่าอวนเอ็นที่มีเส้นด้ายหนากว่า ขนาดเส้นด้ายเล็กจะส่งผลให้อวนมีความยืดหยุ่นสูงกว่าเส้นด้ายขนาดใหญ่

4) สีของเนื้ออวนและการมองเห็นในน้ำ เพื่อที่จะให้อวนติดตามีประสิทธิภาพการจับสูง ปลาควรมองเห็นฝืนอวนได้ยาก ดังนั้นสีของเนื้ออวนติดตาควรมีโทนสีเดียวกับสีของน้ำในแหล่งทำการประมงนั้นๆ วัสดุประมงประเภทในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament หรือ อวนเอ็น) หรือในล่อนหลายเส้นใย (Multi filament หรือ อวนในล่อน) เป็นวัสดุประมงที่นิยมใช้ทำอวนติดตาในปัจจุบัน ตัวอย่างการเลือกใช้สีเนื้ออวนประกอบเครื่องมือประมงอวนติดตา เช่น อวนติดตาจับปลาหลังเขียวที่ความลึก 50-60 เมตร ทำการประมงในเวลากลางวัน สีของอวนที่เหมาะสมเป็นสีเทา อวนติดตามจับปลาชลมอนในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนเหนือที่มีทะเลความโปร่งใสดำ การประมงจึงนิยมทำในเวลาโพล์เพลล์ อวนติดตานิยมใช้เนื้ออวนสีเขียวโทนมดำ ในขณะที่อวนติดตาที่ใช้จับปลานกกระจอกที่ว่ายน้ำบริเวณผิวน้ำ

น้ำที่มีความโปร่งใสสูง นิยมใช้เนื้ออวนสีน้ำเงิน อย่างไรก็ตามการมองเห็นอวนในน้ำอาจเป็นผลจากสภาพอากาศ ความขุ่นใส และความลึกของแหล่งน้ำ ความขุ่นใสของแหล่งน้ำที่มากขึ้นจะลดทอนประสิทธิภาพการมองเห็นพื้นอวนของสัตว์น้ำ ยกเว้นในปลาบางชนิดที่ใช้ประสาทสัมผัสอื่นในการเคลื่อนที่ใต้น้ำ เช่น ปลาในกลุ่มปลากด ปลาตุ๊ก (Cattfish) ที่ใช้ประสาทสัมผัสบริเวณหนวดช่วยในการเคลื่อนที่ จะไม่ได้รับผลกระทบจากทัศนวิสัยที่ลดลงหรือเมื่อแหล่งน้ำมีความขุ่นมากขึ้น

5) เนื้ออวนติดตาที่คุณสมบัติการดูดซับน้ำน้อย จะมีน้ำหนักอวนเปียกในอากาศน้อยกว่าเนื้ออวนที่คุณสมบัติการดูดซับน้ำสูง จะส่งผลให้เกิดความสะดวกขณะเก็บกู้อวน อวนในล่อนหลายเส้นใยจะมีน้ำหนักอวนเปียกในอากาศมากกว่าอวนไนล่อนเส้นใยเดี่ยว

คุณสมบัติที่สำคัญของเส้นใยสังเคราะห์สำหรับทำอวนติดตา ไนล่อน (Nylon)

ชื่อวิทยาศาสตร์ Polyamide: PA

ชื่อทางการค้า Amilan (Jap), Anid, Kapron,(Rus), Anzalon (Neth), Capaolon (USA), Denderon, Perlon, Platil (Ger), Enkalon, Kenlon, Knoxlock (UK), Lilion, Nailon (Ital), Nailonsix (Braz), Nylon (Many country), Roblon (Den), Silon (Czec).

ตารางที่ 5 คุณสมบัติที่สำคัญของเส้นใยสังเคราะห์สำหรับทำอวนติดตาประเภทไนล่อน (Nylon)

คุณลักษณะ	รายละเอียด
ความถ่วงจำเพาะ	1.14
ความแตกต่างระหว่างแรงดึงขาดเมื่อเส้นใยเปียกและแห้ง (Wet/Dry) x 100	เส้นใยเดี่ยว (Filament) มีค่าความความแตกต่างระหว่างร้อยละ 84 ถึง 92 เส้นใยสั้น (Spun yarn) มีค่าความความแตกต่างระหว่างร้อยละ 83 ถึง 90
การย้อมด้วยน้ำมันดิน	ได้
การย้อมสี	ได้
ผลกระทบจากความร้อน	เส้นใยอ่อนตัวที่ 180 องศา
ผลกระทบจากการโดนแสงแดด	แรงดึงขาดลดลง และเปลี่ยนสีเป็นสีเหลือง
เส้นใยหลายเส้น	210 denier /15, 24, 34, 36 filament, 420 denier/48 filament, 840 denier/96, 1260 denier/204, 136 filament, 210 filaments
เส้นใยเดี่ยว	500 denier/1 filament and size 0.1- 5mm diameter
การใช้งาน	เส้นใยเดี่ยว (Filament) อวนติดตา อวนล้อม อวนลาก อวนครอบ เนื้ออวน และเชือกอื่น ๆ เส้นใยสั้น (Spun yarn) เส้นด้ายสำหรับพนัก หรือต่ออวน เชือก และอื่น ๆ
คุณสมบัติเด่น	มีค่าความยืดตัว และสภาพความยืดหยุ่นสูง แรงดึงขาดสูง ทนการเสียดสีกับวัสดุอื่นได้ดี

ภาพที่ 30 แสดงคุณสมบัติของวัสดุประมงที่เหมาะสมกับการสร้างอวนติดตา
(ที่มา: วรวิทย์ 2559)

EK Simasiku และคณะ (2017) สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างอวนติดตาที่ทำจากเนื้ออวนไนลอนเส้นใยเดี่ยว หรืออวนเอ็น (Monofilament) และเนื้ออวนไนลอนหลายเส้นใย หรืออวนไนลอน (Multifilament) โดยอธิบายการศึกษาของ Balik & Cubuk, (2000) พบว่าอวนสามชั้นจับปลาเท็นซ์ (Tinca tinca) ที่ทำจากอวนเอ็นสามารถจับปลาได้มากกว่าหลายเส้นใย 2.08 เท่า Washington (1973) พบว่าอวนติดตาจับปลาซัลมอนที่ทำจากอวนเอ็นสามารถจับปลาได้มากกว่าหลายเส้นใย 2.2 เท่า สอดคล้องกับการศึกษาของ Collins (1979) รายงานประสิทธิภาพการจับปลา Lake whitefish (*Coregonus clupeaformis*) ซึ่งเป็นปลาในวงศ์ปลาซัลมอน โดยอวนเอ็นสามารถจับปลาได้มากกว่าหลายเส้นใย 1.8 เท่า

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของผลการจับระหว่างเนื้ออวน 2 ประเภทนี้ อาจสามารถอธิบายได้โดยความแตกต่างของทัศนวิสัยการมองเห็นของปลา โดยเนื้ออวนที่อยู่ในทัศนวิสัยที่จำกัดจะมีประสิทธิภาพการจับที่สูงกว่าอวนไนลอนหลายเส้นใยที่ทำการย้อมสี มองเห็นได้ง่ายกว่าอวนเอ็นที่มีความโปร่งแสง ดังนั้นประสิทธิภาพการจับของอวนเอ็นที่มีความโปร่งใสจึงสูงกว่าอวนไนลอนหลายเส้นใย ความขุ่นใสที่เป็นผลมาจากสภาพอากาศสามารถส่งผลต่อแหล่งน้ำ และส่งผลต่อเนื่องถึงการมองเห็นของปลา ทำให้ทัศนวิสัยลดลงและส่งผลต่อเนื่องถึงความสามารถในการหลบเลี่ยงพื้นอวนของปลา ในทางกลับกัน Simasiku et al., (2017) สรุปว่าสภาพอากาศฝนฟ้าคะนองในฤดูฝนอาจส่งผลให้ผลการจับของอวนติดตาในช่วงวันพระจันทร์เต็มดวงมีประสิทธิภาพและผลการจับดีขึ้น

อวนในล่อนเส้นใยเดี่ยวที่เป็นวัสดุที่มีความยืดหยุ่นสูง สามารถยืดขนาดตาอวนได้มากกว่าเส้นใยที่มีความยืดหยุ่นต่ำ เช่น ไนล่อนหลายเส้นใย อวนโพลีเอทิลีน โดยที่เส้นผ่านศูนย์กลางของอวนในล่อนหลายเส้นใย และอวนโพลีเอทิลีน มีขนาดเส้นด้ายใหญ่กว่าอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว ทำให้อธิบายได้ว่าอวนติดตาที่ทำจากเนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยวสามารถจับปลาที่มีขนาดใหญ่กว่าเนื้ออวนในล่อนหลายเส้นใยที่มีขนาดตาอวนเท่ากัน สอดคล้องกับการสรุปของ Simasiku et al., (2017) ที่อ้างการศึกษาของ Larkins, (1963) ที่รายงานผลการจับปลา red Chun และปลาซัลมอนสีชมพู (Pink Salmon) ในมหาสมุทรแปซิฟิก พบว่าปลาทั้ง 2 ชนิด ที่ถูกจับด้วยอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยวมีขนาดความยาวเฉลี่ยมากกว่าปลาที่จับจากอวนในล่อนหลายเส้นใย ที่มีขนาดตาอวนเท่ากัน

Masthawe และคณะ (1986) ทำการทดลองเปรียบเทียบอวนติดตาจับปู (อวนจมปู) ระหว่างเนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว หรืออวนเอ็น (Monofilament) และเนื้ออวนในล่อนเส้นใยหลายเส้น หรืออวนในล่อน (Multifilament) สรุปคุณลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างเนื้ออวนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบเนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว และเนื้ออวนในล่อนเส้นใยหลายเส้น ที่ใช้ประกอบเครื่องมือประมงอวนติดตาจับปู หรือ อวนจมปู

ในล่อนเส้นใยเดี่ยว หรืออวนเอ็น (Monofilament)	ในล่อนเส้นใยหลายเส้น หรืออวนในล่อน (Multifilament)
อายุการใช้งานประมาณ 1-2 เดือน อายุการใช้งานสั้นกว่าอวนในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament)	อายุการงานนานกว่าอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament)
อวนมีน้ำหนักเบา ทำให้การก๊อวนสะดวกกว่าอวนในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament)	มีน้ำหนักมากกว่าอวนเอ็น การก๊อวนหนักกว่าอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament)
ปลดสัตว์น้ำออกจากตาอวนสะดวกกว่าอวนในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament)	ปลดสัตว์น้ำออกจากตาอวนยากกว่าอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament)
ราคาถูกกว่าอวนในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament)	ราคาแพงกว่าเนื้ออวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament)
ประกอบเป็นเครื่องมือประมงง่ายกว่าอวนในล่อนหลายเส้นใย (Multifilament)	ต้องการอุปกรณ์เสริมในการประกอบอวนมากกว่าอวนในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament)

ที่มา: Masthawe และคณะ 1986

ตารางที่ 7 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ ประเภทเนื้ออวน และขนาดของเส้นด้ายที่ใช้ทำอวนติดตาม
(ที่มา: SEAFDEC 1986 และ 2004)

ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทเนื้ออวน	ขนาดเส้นด้าย
ปลาเกล็ดขาว	ไนลอนหลายเส้นใย (สีขาว)	210d/2
ปลาเห็ดโคน	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.17 - 0.25 มม.
ปลาหลังเขียว	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/2 - 4
ปลากระบอก	ไนลอนหลายเส้นใย (สีขาว)	210d/2 - 3
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.15 มม.
ปลาทุ	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/9, 210d/12
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.20
ปลาลัง	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/4 - 6
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.30 - 0.35 มม.
ปลาทุรา	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.35 มม.
ปลาตาบลา	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/6 - 9
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	0.30 มม.
ปลาจวด อินทรี	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.30 - 0.35 มม.
ปลาสะละ ปลาใบขนุน	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	0.45 มม.
ปลาแซงไก่ ปลาสีกุน ปลาสำลี	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/6
ปลาแซงไก่ ปลาสีกุน ปลาสะละ	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/6
ปลากะพงแดง	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/9
ปลากะพงขาว	ไนลอนหลายเส้นใย (สีขาว)	210d/75
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 1.45
ปลาจู้ยจิ้น	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.42 มม.
ปลาอินทรี	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/18
ปลาจะละเม็ดขาว	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.20 - 0.30 มม.
ปลาจะละเม็ดดำ	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/6
ปลาที่อาศัยบริเวณกองหิน	ไนลอนหลายเส้นใย (สีเขียว)	210d/6
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.30 มม.
ปลากระเบน	ไนลอนหลายเส้นใย (สีขาว และสีเขียว)	210d/9
ปูดำ ปูทะเล	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.30 - 0.35 มม.
ปูม้า	ไนลอนหลายเส้นใย (สีขาว และสีเขียว)	210d/4
	ไนลอนเส้นใยเดี่ยว (อวนเอ็น)	Ø 0.20 - 0.30 มม.

ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทเนื้ออวน	ขนาดเส้นด้าย
กุ้ง (อวนสามชั้น)	ไนล่อนหลายเส้นใย (สีขาว)	110d/2
หมึกกระดอง (อวนสามชั้น)	ไนล่อนหลายเส้นใย (สีขาว)	110d/4 และ 210d/6

Ø หมายถึง เส้นผ่าศูนย์กลางของไนล่อนเส้นใยเดี่ยว หน่วยเป็นมิลลิเมตร

d หมายถึง Denier (ดีเนียร์) เป็นหน่วยการวัดขนาดของเส้นใยระบบตรง (Direct System)

เป็นการรายงานขนาดของเส้นด้ายเป็นน้ำหนัก (กรัม) ต่อหน่วยความยาว (เมตร)

ระบบนี้ขนาดหรือเบอร์ของเส้นด้ายยิ่งขนาดใหญ่ขึ้นหรือหมายเลขมากขึ้น น้ำหนักของเส้นด้ายก็จะมากขึ้นตามไปด้วย โดยที่ความยาวของเส้นใยจะคงที่ หรือสรุปได้ว่าเมื่อเทียบขนาดของเชือกด้วยระบบตรง เส้นใยที่มีตัวเลข d มาก เป็นเส้นใยที่มีขนาดใหญ่ เส้นใยที่มีค่าดีเนียร์ต่ำมีขนาดเล็กกว่าเส้นใยที่มีค่าดีเนียร์สูง เนื่องจากมีน้ำหนักเส้นใยน้อยกว่าในความยาวที่เท่ากัน

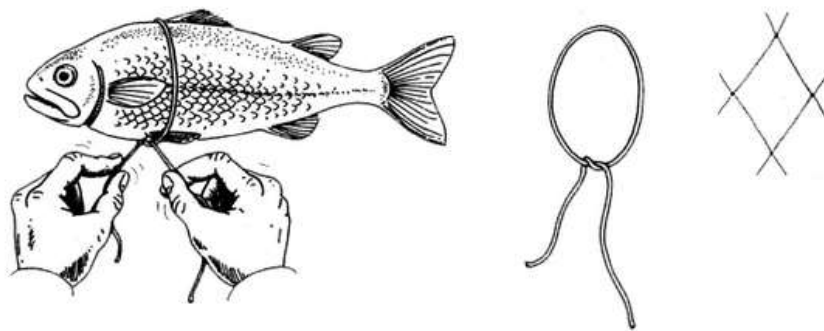
Denier (d: ดีเนียร์) เป็นน้ำหนักในหน่วยกรัมของเส้นใยที่มีความยาว 9,000 เมตร 1d หมายถึง เส้นใยความยาว 9,000 เมตร มีน้ำหนัก 1 กรัม เส้นใย 210d หมายถึง หมายถึง เส้นใยความยาว 9,000 เมตร มีน้ำหนัก 210 กรัม

4.8. ขนาดตาอวนที่เหมาะสมต่อการเลือกจับสัตว์น้ำ (Mesh size)

ขนาดตาอวนที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับขนาดความยาวของปลา การเลือกขนาดตาอวนที่เหมาะสมมีความสำคัญต่อการประกอบเครื่องมือประมงอวนติดตาอย่างมาก การพิจารณาเลือกขนาดตาอวนที่เหมาะสม ควรพิจารณาถึงอัตราการยืด (Elongation) ของเส้นด้าย อัตราการยืดหยุ่น (Elasticity) ของตัวสัตว์น้ำ ลักษณะทางสรีระวิทยาของสัตว์น้ำ

FAO (1980) แนะนำการเลือกขนาดตาอวน สามารถหาได้จาก 2 วิธีหลัก ได้แก่

1. การวัดจากขนาดสัตว์น้ำจริง
 1. เลือกปลาตามขนาดที่ต้องการจับ ควรเลือกขนาดที่โตเต็มวัยแล้ว
 2. ใช้เส้นด้ายพันรอบส่วนที่กว้างที่สุดของตัวปลา (Girth) 1 รอบ
 3. วัดความยาวห่างของเส้นด้ายที่พันรอบตัวปลา
 4. ขนาดตาอวนที่เหมาะสม คือ $\frac{3}{4}$ ของความยาวห่างของเส้นด้ายที่พันรอบตัวปลา

ภาพที่ 31 การเลือกขนาดตาอวนจากการวัดจากขนาดสัตว์น้ำจริง

(ที่มา: ภาพประกอบดัดแปลงจาก FAO 1980)

2. การใช้สูตรการหาขนาดตาอวนที่เหมาะสมต่อสัตว์น้ำ (Fridman's Formula)

2.1. อวนติดตาทั่วไป (Gillnet)

$$OM = [L(\text{Fish}) / K]$$

OM: ขนาดประมาณช่องเปิดอวน

L: ความยาวเฉลี่ยของปลาที่ต้องการจับ

K: ค่าสัมประสิทธิ์ชนิดของปลา ประกอบด้วย

K = 5 ปลาที่ตัวยาว บาง (Elongate)

K = 3.5 ปลาที่มีลักษณะปานกลาง (Oblong)

K = 2.5 ปลาที่มีลักษณะตัวหนา อ้วน หรือสูง (Ovate)

ตัวอย่าง ความยาวปลาทูโตเต็มวัย ประมาณ 18-20 เซนติเมตร

$$\begin{aligned} \text{ขนาดช่องเปิดอวนโดยประมาณ (OM)} &= 18/5 \text{ ถึง } 20/4 \\ &= 3.6 \text{ ถึง } 4.0 \text{ เซนติเมตร} \end{aligned}$$

2.2. อวนสามชั้น (Trammel net)

สูตรการหาขนาดตาอวนที่เหมาะสม จะใช้การหาขนาดอวนผืนกลาง

$$OM = [L(\text{Fish}) / K] \times 0.66$$

OM: ขนาดประมาณช่องเปิดอวน

L: ความยาวเฉลี่ยของปลาที่ต้องการจับ

K: ค่าสัมประสิทธิ์ชนิดของปลา ประกอบด้วย

K= 5 ปลาที่ตัวยาว บาง (Elongate)

K= 3.5 ปลาที่มีลักษณะปานกลาง (Oblong)

K= 2.5 ปลาที่มีลักษณะตัวหนา อ้วน หรือสูง (Ovate)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันระหว่างอวนติดตากับอวนสามชั้นพบว่าสัตว์น้ำที่มีความยาวเฉลี่ยเท่ากัน อวนติดตาจะมีขนาดตาอวนใหญ่กว่าอวนผืนกลางของอวนสามชั้น เพราะอวนสามชั้นใช้อัตราส่วนของอวนมากกว่า (ประมาณ 0.6-0.75) ส่งผลให้อวนผืนกลางพันกับตัว หรือระยะงอของสัตว์น้ำได้ดีกว่าอวนติดตา ตามหลักกลไกการจับสัตว์น้ำที่ใช้การพันกับตัว หรือระยะงอของสัตว์น้ำ

ตารางที่ 8 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ และขนาดตาอวนติดตา (ที่มา: SEAFDEC 1986 และ 2004)

ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาดตาอวน (มม.)
ปลากระบอก	35, 40 และ 85
ปลากุเร	50 และ 63
ปลาหลังเขียว	29 และ 35
ปลาทุ	40, 45 และ 50
ปลากุเร	50
ปลากุเร ปลาจวด ปลาอินทรี	57
ปลาอินทรี ปลากะละเม็ด ปลาชังไก่ ปลาตาบลาว ปลาจวด	60
ปลาใบขนุน	64
ปลาเก๋า ปลากะพงแดง ปลาหมูสี ปลาสละ	65
ปลาสละ ปลาใบขนุน	85
ปลาชังไก่ ปลาสิกุล ปลาสำลี ปลากระบอก	75
ปลาอินทรี	100
ปลากะละเม็ด	111
ปลากะละเม็ดดำ	135
ปูทะเล	114
ปูม้า	100, 114, 120 และ 122
ปลาเห็ดโคน	25 และ 30
กุ้งมังกร	90
ปลาชังไก่ สิกุล สละ	90 และ 95
ปลากะพงแดง	110
ปลาจ๋อยจิ้น	115
ปลากะพงขาว	170 และ 185
ปลากะเบน	280, 300
กุ้ง (อวนตัวอย่างที่ 1)	40 (อวนชั้นใน), 265 (อวนชั้นนอก)
กุ้ง (อวนตัวอย่างที่ 2)	40 (อวนชั้นใน), 140 (อวนชั้นนอก)
กุ้ง (อวนตัวอย่างที่ 3)	40 (อวนชั้นใน), 245 (อวนชั้นนอก)
หมึกกระดอง (อวนตัวอย่างที่ 1)	55 (อวนชั้นใน), 245 (อวนชั้นนอก)
หมึกกระดอง (อวนตัวอย่างที่ 2)	50 (อวนชั้นใน), 255 (อวนชั้นนอก)

4.9. การย่นอวนที่เหมาะสมสำหรับอวนติดตา (Hanging Ratio and Hang-in Ratio)

หลักการย่น (Hanging Ratio Hang-in Ratio และ Shortening)

การนำเนื้ออวนมาใช้ประกอบเป็นเครื่องมือประมงจะต้องมีการออกแบบอวนเพื่อให้เหมาะสมกับคร่าวอวนหรือเส้นเชือกที่ใช้ในการถักอวน จึงต้องมีการเลือกสัดส่วนการย่นอวนให้เหมาะสม วิธีการย่นตาอวนที่สำคัญมี 2 วิธี ได้แก่

1. Hanging Ratio นิยมใช้ในเอกสารแผนแบบเครื่องมือประมงของ FAO SEAFDEC และประเทศไทย
2. Hang-in Ratio หรือ Shortening นิยมใช้ในเอกสารแผนแบบเครื่องมือประมงของประเทศญี่ปุ่น

การคำนวณอัตราการย่น

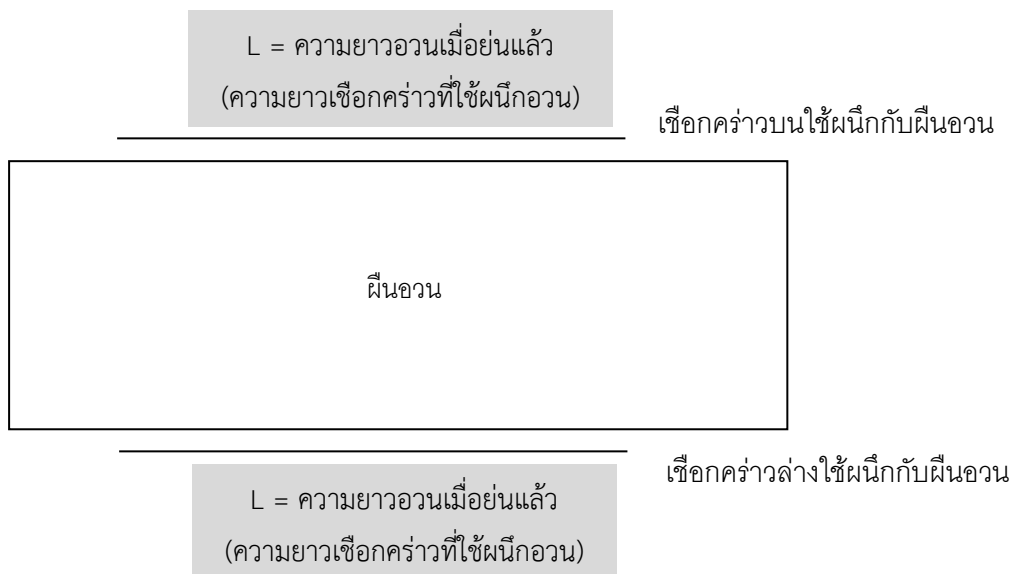
ให้ L_0 = ความยาวอวนเมื่อย่นแล้ว (หรือความยาวเชือกคร่าวที่ใช้ถักอวน)

L = ความยาวอวนตาตั้ง (หรือความยาวที่ยึดตาอวนแล้ว)

$$\text{Hanging Ratio (E)} = \frac{L_0}{L}$$

$$\text{Hang-in Ratio หรือ Shortening (S)} = \frac{(L - L_0)}{L}$$

$$\text{หรือ } S = 1 - E$$

ภาพที่ 32 การย่นอวน (Hanging Ratio Hang-in Ratio และ Shortening)

ตารางที่ 9 ตัวอย่างชนิดสัตว์น้ำ ประเภทอวน และค่าการย่นอวนติดตา (ที่มา: SEAFDEC 1986 และ 2004)

ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทอวน	ค่าการย่นอวนติดตา
ปลากระบอก	อวนลอยผิวน้ำ	0.53
ปลากระบอก	อวนลอยผิวน้ำ	0.53
ปลากระบอก	อวนลอยกลางน้ำ	0.50 (คร่าวบน), 0.45 (คร่าวล่าง)
ปลากูเรอ	อวนลอยผิวน้ำ	0.56
ปลากูเรอ	อวนลอยหน้าดิน	0.57 (คร่าวบน), 0.63 (คร่าวล่าง)
ปลาหลังเขียว (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยผิวน้ำ	0.60
ปลาทุ	อวนลอยกลางน้ำ	0.53 (คร่าวบน), 0.54 (คร่าวล่าง)
ปลาใบขนุน	อวนลอยกลางน้ำ	0.54
ปลาสะละ ปลาใบขนุน	อวนลอยหน้าดิน	0.42
ปลาจะละเม็ดดำ	อวนลอยกลางน้ำ	0.44
ปลาจะละเม็ด	อวนลอยกลางน้ำ	0.40
ปลากูเรอ ปลาจวด ปลาอินทรี	อวนลอยกลางน้ำ	0.64
ปลาอินทรี (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยกลางน้ำ	0.40
ปลาอินทรี (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนลอยกลางน้ำ	0.60
ปลาอินทรี ปลาจะละเม็ด ปลาแซ่ไก่ ปลาดาบลาว ปลาจวด	อวนลอยกลางน้ำ	0.53
ปลาแซ่ไก่ ปลาสิ่กุน ปลาสำลี ปลากระบอก	อวนลอยกลางน้ำ	0.54-0.56
ปลาเก๋า ปลาพะพงแดง ปลาหมูสี ปลาสะละ	อวนลอยกลางน้ำ	0.55
ปูทะเล	อวนลอยหน้าดิน	0.31
ปูม้า (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยหน้าดิน	0.53 (คร่าวบน), 0.63 (คร่าวล่าง)
ปูม้า (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนลอยหน้าดิน	0.50 (คร่าวบน), 0.53 (คร่าวล่าง)
ปูม้า (อวนตัวอย่างที่ 3)	อวนลอยหน้าดิน	0.42 (คร่าวบน), 0.48 (คร่าวล่าง)
ปูม้า (อวนตัวอย่างที่ 4)	อวนลอยหน้าดิน	0.42 (คร่าวบน), 0.52 (คร่าวล่าง)
ปูม้า (อวนตัวอย่างที่ 5)	อวนลอยหน้าดิน	0.52 (คร่าวบน), 0.54 (คร่าวล่าง)
ปลาเห็ดโคน (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยหน้าดิน	0.52 (คร่าวบน), 0.56 (คร่าวล่าง)
ปลาเห็ดโคน (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนลอยหน้าดิน	0.66 (คร่าวบน), 0.68 (คร่าวล่าง)
ปลาเห็ดโคน (อวนตัวอย่างที่ 3)	อวนลอยหน้าดิน	0.56 (คร่าวบน), 0.57 (คร่าวล่าง)
กุ้งมังกร	อวนลอยหน้าดิน	0.43 (คร่าวล่าง), 0.44 (คร่าวบน)
ปลาพะพงแดง	อวนลอยหน้าดิน	0.45
ปลาพะพงขาว (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยหน้าดิน	0.58 (คร่าวล่าง), 0.59 (คร่าวบน)
ปลาพะพงขาว (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนลอยหน้าดิน	0.52
ปลาจู้จิ้น	อวนลอยหน้าดิน	0.43 (คร่าวล่าง), 0.48 (คร่าวบน)
ปลาแซ่ไก่ สิ่กุน สะละ (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนลอยหน้าดิน	0.51

ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทอวน	ค่าการย่นอวนติดตา
ปลาแซงก์ สีกุน สละ (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนลอยหน้าดิน	0.65
ปลากะเบน	อวนลอยหน้าดิน	0.52
กุ้ง (อวนตัวอย่างที่ 1)	อวนสามชั้น	0.64 (คร่าวบน), 0.79 (คร่าวล่าง)
กุ้ง (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนสามชั้น	อวนชั้นนอก 0.64(คร่าวบน), 0.79 (คร่าวล่าง) อวนชั้นใน 0.47 (คร่าวบน), 0.58 (คร่าวล่าง)
กุ้ง (ตัวอย่างที่ 3)	อวนสามชั้น	อวนชั้นนอก 0.68 (คร่าวบน), 0.79 (คร่าวล่าง) อวนชั้นใน 0.48 (คร่าวบน), 0.55 (คร่าวล่าง)
กุ้ง (ตัวอย่างที่ 4)	อวนสามชั้น	อวนชั้นนอก 0.30 (คร่าวบน), 0.37 (คร่าวล่าง) อวนชั้นใน 0.46 (คร่าวบน), 0.57 (คร่าวล่าง)
หมึกกระดอง (ตัวอย่างที่ 1)	อวนสามชั้น	อวนชั้นนอก 0.77, 0.91 (คร่าวล่าง) อวนชั้นใน 0.49 (คร่าวบน), 0.58 (คร่าวล่าง)
หมึกกระดอง (ตัวอย่างที่ 2)	อวนสามชั้น	อวนชั้นนอก 0.66 (คร่าวบน), 0.89 (คร่าวล่าง) อวนชั้นใน 0.42 (คร่าวบน), 0.57 (คร่าวล่าง)
ปลากระบอก	อวนล้อมติด	0.51
ปลาหู (ตัวอย่างที่ 1)	อวนล้อมติด	0.59 (คร่าวบน), 0.66 (คร่าวล่าง)
ปลาหู (อวนตัวอย่างที่ 2)	อวนล้อมติด	0.66
ปลาหู (อวนตัวอย่างที่ 3)	อวนล้อมติด	0.54
ปลาทุเร	อวนล้อมติด	0.49 (คร่าวบน), 0.57 (คร่าวล่าง)

ตัวอย่างการคำนวณการย่นอวนลอย

ตัวอย่างที่ 1 ฟืนอวนขนาดตาอวน 50 มิลลิเมตร จำนวน 200 ตา ผนึกกับเชือกคร่าวยาว 8 เมตร

$$\begin{aligned} \text{Hanging Ratio} &= (8 \times 1000) / (50 \times 200) \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Shortening (S)} &= (10000-8000) / 10000 \\ &= 0.2 \text{ หรือ } 1 - 0.8 = 0.2 \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 2 อัตราการย่นของอวนลอยปลากระบอก 1) Hanging Ratio 2) Hang-in Ratio (Shortening)

เชือก PE ยาว 50เมตร

จำนวนตาอวน 2500 ตา		
ขนาดเส้นด้าย 210d/2		
จำนวนตาลึก 25 ตา	ขนาดตาอวน 40 มม	จำนวนตาลึก 25 ตา
จำนวนตาอวน 2500 ตา		

เชือก PE ยาว 50เมตร

ข้อมูลจากแปลนอวน

ความยาวฟืนอวนเมื่อย่นแล้ว หรือ ความยาวเชือกคร่าว = 50 เมตร

ความยาวอวนเมื่อยัดตาอวนตึง = $(2500 \times 40) / 1000 = 100$ เมตร

$$\text{Hanging Ratio} = \frac{\text{ความยาวฟืนอวนเมื่อย่นแล้ว หรือ ความยาวเชือกคร่าว}}{\text{ความยาวอวนเมื่อยัดตาอวนตึง}}$$

$$\begin{aligned} \text{Hanging Ratio} &= 50 / 100 \\ &= 0.5 \end{aligned}$$

$$\text{Shortening (S)} = \frac{\text{ความยาวอวนเมื่อยัดตาอวนตึง} - \text{ความยาวเชือกคร่าว}}{\text{ความยาวอวนเมื่อยัดตาอวนตึง}}$$

$$\begin{aligned} \text{Shortening (S)} &= (100-50) / 100 &= 0.5 \\ & &= 0.5 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{หรือ } S &= 1 - E \\ S &= 1 - 0.5 = 0.5 \end{aligned}$$

การย่นมีความสำคัญต่อเครื่องมือประมงอวนติดตา ในการทำให้อวนติดตามีประสิทธิภาพดีจะต้องทำให้ สัตว์น้ำติดอวนได้ง่าย และเมื่อติดแล้วจะต้องหนี หรือหลุดจากตาอวนออกไปได้ยาก เมื่อเปรียบเทียบเครื่องมืออวนติด ตาแล้วเครื่องมือประมงอวนติดตาที่มีลักษณะการติดตาอวนที่หัวปลากจนถึงส่วนที่กว้างที่สุดของตัว (Gilled, Snagged หรือ Wedged) จะมีการย่น (E) ระหว่าง 0.4 - 0.6 ในขณะที่เครื่องมือประมงอวนติดตาที่มีลักษณะการพันกับตัวสัตว์ น้ำ (entangled) จะมีการย่น (E) ระหว่าง 0.6 - 0.7

ตัวอย่าง โครงสร้างและการออกแบบเครื่องมือประมงอวนสามชั้น (Trammel Net)

เชือกคร่าวบน เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านบน จำนวน 2 เส้น เป็นเชือกโพลีเอทิลีน (PE) เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 1.66 กก./200 ม.) = 124.5 กรัม เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 3.71 กก./200 ม.) = 278.25 กรัม เชือกคร่าวล่าง เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านล่าง จำนวน 2 เส้น ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน (PE)

อวนผืนนอก:

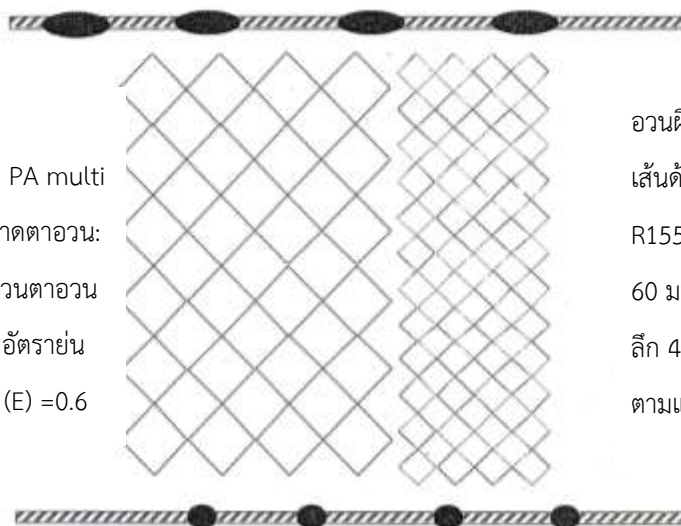
ขนาดเส้นด้าย PA multi

R320Tex ขนาดตาอวน:

300 มม. จำนวนตาอวน

ลึก 6 ตาอวน อัตราย่น

ตามแนวนอน (E) = 0.6

อวนผืนใน: ขนาด

เส้นด้าย PA multi

R155Tex ขนาดตาอวน:

60 มม. จำนวนตาอวน

ลึก 40 ตาอวน อัตราย่น

ตามแนวนอน (E) = 0.48

เชือกคร่าวล่าง เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านล่าง จำนวน 2 เส้น ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน (PE)

เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 2.01 กก./200 ม.) = 150.75 กรัม

เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 4.50 กก./200 ม.) = 337.50 กรัม

เชือกคร่าวล่าง เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านล่าง จำนวน 2 เส้น ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน (PE)

จงคำนวณหา

1. จำนวนตาอวนตามแนวนอน ทั้งผืนอวนด้านในและผืนอวนด้านนอก
2. ความสูงของอวน
3. น้ำหนักอวนทั้งผืนในน้ำ
4. น้ำหนักเชือกในน้ำ

5. ขนาดแรงยกตัว และจำนวนท่อนที่ใช้
6. ขนาดแรงจมตัวและจำนวนชั้นน้ำหนักที่ใช้
7. สภาพการลอยหรือการจมนของอวนและเชือกในน้ำ
8. สภาพการลอยหรือการจมนของอวนเมื่อประกอบเสร็จ

จากภาพโครงสร้างและข้อมูลอวนสามชั้น สรุปเบื้องต้นได้ดังนี้

1. อวนผิวนอก: ขนาดเส้นด้าย PA multi R320Tex ขนาดตาอวน: 300 มม. จำนวนตาอวนลึก 6 ตาอวน อัตราเย็นตามแนวนอน (E) =0.6
2. อวนผิวนใน: ขนาดเส้นด้าย PA multi R155Tex ขนาดตาอวน: 60 มม. จำนวนตาอวนลึก 40 ตาอวน อัตราเย็นตามแนวนอน (E) =0.48
3. เชือกคร่าวบน เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านบน จำนวน 2 เส้น เป็นเชือกโพลีเอทิลีน (PE)
4. เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 1.66 กก./200 ม.) = 124.5 กรัม
5. เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 3.71 กก./200 ม.) = 278.25 กรัม
6. เชือกคร่าวล่าง เป็นเชือกที่ใช้ผนึกกับอวนด้านล่าง จำนวน 2 เส้น ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน (PE)
7. เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 2.01 กก./200 ม.) = 150.75 กรัม
8. เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 4.50 กก./200 ม.) = 337.50 กรัม
9. แรงพยุงตัวของท่อน โดยทั่วไปใช้ 5-7 เท่าของน้ำหนักอวนทั้งหมด
10. แรงจมตัวโดยทั่วไปใช้ 2.5 เท่าของแรงลอยตัว

1. จำนวนตาอวนตามแนวนอน ทั้งผิวนอวด้านในและผิวนอวด้านนอก

สูตรการหาอัตราการเย็นของอวนผิวนอก (E) = ความยาวตาเหยียดตึง / (จำนวนตาอวน × ขนาดตาอวน)

จำนวนตาอวนตามแนวนอน = ความยาวตาตึง / (E × ขนาดตาอวน)

$$= 15000 \text{ มม.} / (0.6 \times 300 \text{ มม.})$$

$$= 83.33 \text{ ตาอวน}$$

$$= 84 \text{ ตาอวน}$$

อัตราการเย็นของอวนผิวนใน (E) = ความยาวตาตึง / (จำนวนตาอวน × ขนาดตาอวน)

จำนวนตาอวนตามแนวนอน = ความยาวตาตึง / (E × ขนาดตาอวน)

$$= 15000 \text{ มม.} / (0.48 \times 60 \text{ มม.})$$

$$= 520.83 \text{ ตาอวน หรือ เท่ากับ } 521 \text{ ตาอวน}$$

2. ความสูงของอวน

สูตรการหาความสูงของอวน (ซม) = การย่นของอวนตามแนวตั้ง \times จำนวนตาอวนตามแนวตั้ง (ซม) \times ขนาดตาอวน

$$\text{อัตราการย่นของอวนตามแนวตั้ง (VE: Vertical Hanging Ratio)} = \sqrt{1 - E^2}$$

$$\text{VE ของอวนผืนชั้นนอก} = \sqrt{1 - 0.6^2}$$

$$= 0.8$$

$$\text{ความสูงของอวนผืนชั้นนอก} = 0.8 \times 300 \times 6$$

$$= 144 \text{ ซม.}$$

$$\text{VE ของผืนอวนชั้นใน} = \sqrt{1 - 0.48^2}$$

$$= 0.48$$

$$\text{ความสูงของผืนอวนชั้นใน} = 0.88 \times 60 \times 6 = 211 \text{ ซม.}$$

3. น้ำหนักอวนทั้งผืนในน้ำ

การหาน้ำหนักอวนทั้งผืนในน้ำจะต้องทราบค่า 3.1) ความยาวเส้นด้ายของอวนทั้งผืน และ 3.2) น้ำหนักเส้นด้ายในน้ำ

3.1. ความยาวเส้นด้ายของอวนทั้งผืน

สูตรการหาความยาวเส้นด้ายของอวนทั้งผืน

$$= 2 \times \text{จำนวนตาอวน} \times \text{จำนวนตาอวนตามแนวนอน} \times \text{จำนวนตาอวนตาม}$$

แนวตั้ง

$$\text{อวนผืนใน R155Tex} = 2 \times 0.06 \text{ (ม.)} \times 521 \text{ (ตา)} \times 40 \text{ (ตา)}$$

$$= 2501 \text{ ม.}$$

$$\text{อวนผืนนอก R320Tex} = 2 \times 0.3 \text{ (ม.)} \times 83 \text{ (ตา)} \times 6 \text{ (ตา)}$$

$$= 299 \text{ เมตร}$$

เนื่องจากอวนผืนนอก (R320Tex) มี 2 ผืน จึงมีความยาวเส้นด้ายรวมเท่ากับ 588 เมตร

3.2. การหาน้ำหนักเส้นด้ายในน้ำ

อวนผืนใน

ขนาดเส้นด้าย R 155 Tex = เส้นด้ายน้ำหนัก 155 กรัม มีความยาว 1000 เมตร

ความยาวเส้นด้าย 2501 เมตร มีน้ำหนักในอากาศเท่ากับ $2501 \times 0.155 = 388$ กรัม

อวนผืนนอก

ขนาดเส้นด้าย R 320 Tex = เส้นด้ายน้ำหนัก 320 กรัม มีความยาว 1000 เมตร

ความยาวเส้นด้าย 299 เมตร มีน้ำหนักในอากาศเท่ากับ $(299 \times 2) \times 0.32 = 188$ กรัม

น้ำหนักรวมอวนทั้ง 3 ผืน เท่ากับ $388 + 188 = 576$ กรัม

น้ำหนักอวนทั้งหมดในน้ำ

$$\text{ความถ่วงจำเพาะของไนล่อน} = 1.14$$

$$= [1 - (1.026/1.14)] \times 576 \text{ กรัม}$$

$$\text{น้ำหนักอวนทั้งหมดในน้ำ} = + 57.6 \text{ กรัม (ติดเครื่องหมาย + หมายถึงอวนจมตัวในน้ำ)}$$

4. น้ำหนักเชือกในน้ำ

4.1. เชือกคร่าวบน เป็นเชือกที่ใช้พนักกับอวนด้านบน จำนวน 2 เส้น เป็นเชือกโพลีเอทิลีน (PE)

เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 1.66 กก./200 ม.) = 124.5 กรัม

$$\text{แรงยกตัว} = [1 - (1.026/0.96)] \times 124.5 \text{ กรัม}$$

$$\text{น้ำหนักเชือกในน้ำ} = -8.56 \text{ กรัม}$$

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 3.71 กก./200 ม.) = 278.25 กรัม

$$\text{แรงยกตัว} = [1 - (1.026/0.96)] \times 278.25 \text{ กรัม}$$

$$\text{น้ำหนักเชือกในน้ำ} = -19.13 \text{ กรัม}$$

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

4.2. เชือกคร่าวล่าง เป็นเชือกที่ใช้พนักกับอวนด้านล่าง จำนวน 2 เส้น ทำจากเชือกโพลีเอทิลีน (PE)

เส้นที่ 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 2.01 กก./200 ม.) = 150.75 กรัม

$$\text{แรงยกตัว} = [1 - (1.026/0.96)] \times 150.75 \text{ กรัม}$$

$$\text{น้ำหนักเชือกในน้ำ} = -10.36 \text{ กรัม}$$

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

เส้นที่ 2 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มม. ยาว 15 เมตร (นน. 4.50 กก./200 ม.) = 337.50 กรัม

$$\text{แรงยกตัว} = [1 - (1.026/0.96)] \times 337.50 \text{ กรัม}$$

$$\text{น้ำหนักเชือกในน้ำ} = -23.20 \text{ กรัม}$$

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

$$\text{น้ำหนักของเชือกทั้งหมดในน้ำ} = (-8.56) + (-19.13) + (-10.36) + (-23.20)$$

$$= - 61.25 \text{ กรัม}$$

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

5. ขนาดแรงยกตัว และจำนวนทุ่นที่ใช้

โดยทั่วไปแรงยกตัวของทุ่นจะใช้แรงยกตัว 5-7 เท่าของน้ำหนักอวนทั้งหมด

น้ำหนักอวนในล่อนในน้ำ = 58.1 กรัม

แรงยกตัวของทุ่น = 7×58.1 กรัม (น.อวนในน้ำ) = 406 gf

ทุ่น 1 ลูก เท่ากับ 30 gf ใช้ทุ่น $406/30 = 14$ ลูก

6. ขนาดแรงจมตัว และจำนวนชิ้นน้ำหนักที่ใช้

โดยทั่วไปแรงจมตัวจะใช้น้ำหนักถ่วงเป็น 2.5 เท่า ของแรงลอยตัว

แรงจมตัวที่ต้องการ = $2.5 \times 406 = 1015$ gf

น้ำหนักของตะกั่วถ่วง 1 ลูก มีน้ำหนัก 100 gf

ใช้ลูกตะกั่วทั้งหมด เท่ากับ $1015 \text{ gf} / 100 \text{ gf} = 10.15$ หรือ ประมาณ 11 ลูก

7. สภาพการลอยหรือการจมของอวนและเชือกในน้ำ

น้ำหนักของอวนและเชือกในน้ำ = น้ำหนักอวนในล่อนในน้ำ + น้ำหนักคร่าวบนเส้นที่ 1 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวบนเส้นที่ 2 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวล่างเส้นที่ 1 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวล่างเส้นที่ 2 ในน้ำ

น้ำหนักของอวนและเชือกในน้ำ = $57.6 + (-8.56) + (-19.13) + (-10.36) + (-23.20)$

น้ำหนักของอวนและเชือกในน้ำ = -3.65 กรัม

(ติดเครื่องหมาย - หมายถึงอวนและเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)

8. สภาพการลอยสภาพการจมหรือการจมของอวนเมื่อประกอบเสร็จ

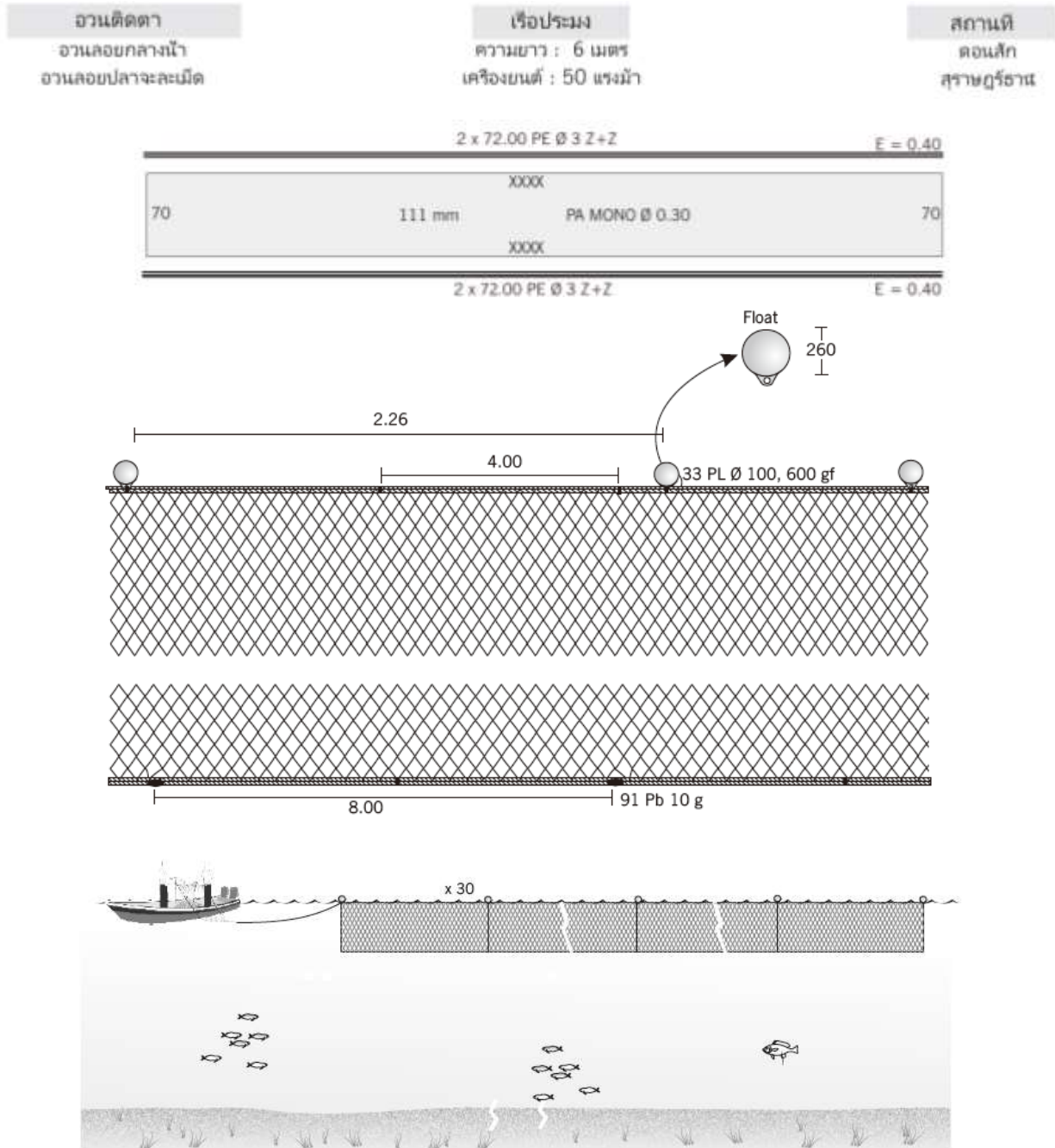
น้ำหนักของอวนเมื่อประกอบเสร็จ = น้ำหนักอวนในล่อนในน้ำ + น้ำหนักคร่าวบนเส้นที่ 1 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวบนเส้นที่ 2 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวล่างเส้นที่ 1 ในน้ำ + น้ำหนักคร่าวล่างเส้นที่ 2 ในน้ำ + น้ำหนักของตะกั่วถ่วงในน้ำ

น้ำหนักของอวนเมื่อประกอบเสร็จ = $57.6 + (-8.56) + (-19.13) + (-10.36) + (-23.20) + 406$

= 402.35 กรัม

(ติดเครื่องหมาย + หมายถึงอวนทั้งผืนจมในน้ำ)

ตัวอย่าง โครงสร้างและการออกแบบเครื่องมือประมงอวนลอยปลาจะละเม็ด

1. อวน Nylon PA Monofilament ขนาดเส้นด้าย 0.3 มิลลิเมตร ขนาดตาอวน 111 มิลลิเมตร จำนวนตาอวนตามแนวนอน 1622 ตา จำนวนตาอวนตามแนวตั้ง 70 ตา มี
2. เชือก PE Ø 3 มม. ความยาว 72 เมตร จำนวน 4 เส้น มีน้ำหนักในอากาศ 2160.0 กรัม
3. ท่อนพลาสติกขนาด Ø 100 มม.แรงลอยตัว 600 กรัม จำนวน 33 ลูก มีแรงยกตัว = 19800 กรัม
4. ตะกั่วถ่วงขนาด 10 กรัม จำนวน 91 ลูก มีน้ำหนักในอากาศ = 910 กรัม

จงคำนวณหาอัตราส่วนแรงลอยตัวต่อแรงจมตัวของอวนผืนนี้

การคำนวณหาอัตราส่วนแรงลอยตัวต่อแรงจมตัวของอวนจะต้องทราบข้อมูลดังต่อไปนี้

1. น้ำหนักตะกั่วในอากาศ
2. น้ำหนักตะกั่วในน้ำ
3. น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในน้ำ
4. แรงลอยตัวของฟูนลอย
5. น้ำหนักอวนในอากาศ
6. น้ำหนักอวนในน้ำ
7. แรงจมตัวรวมของอวนลอย
8. แรงลอยตัวรวมของอวนลอย

1. น้ำหนักตะกั่วในอากาศ = จำนวนตะกั่ว × น้ำหนักตะกั่ว

$$= 91 \times 10$$
$$= 910 \text{ กรัม}$$

2. น้ำหนักตะกั่วในน้ำ = $[1 - (DW / DM)] \times W$

DW = ความหนาแน่นของน้ำทะเล

DM = ความหนาแน่นของวัสดุประมง ได้แก่ ตะกั่ว

W = น้ำหนักตะกั่วในอากาศ

$$= [1 - (1.026/11.4)] \times 910 \text{ กรัม}$$

$$= + 828.10 \text{ กรัม (ติดเครื่องหมาย + หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)}$$

3. น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในน้ำ

น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในอากาศ = จำนวนเส้นเชือก × น้ำหนักเชือก

เชือก PE Ø 3 มม. ความยาว 100 เมตรหนัก 750 กรัม ดังนั้นเชือก 1 เมตรหนัก 7.5 กรัม

เชือก PE Ø 3 มม. ความยาว 72 เมตร จำนวน 4 เส้น มีน้ำหนักเท่ากับ 72 เมตร × 7.5 กรัม × 4 เส้น = 2160

กรัม

$$\text{น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในน้ำ} = [1 - (DW / DM)] \times W$$

DW = ความหนาแน่นของน้ำทะเล

DM = ความหนาแน่นของวัสดุประมง ได้แก่ โพลีเอทิลีน (PE)

W = น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในอากาศ

$$= [1 - (1.026/0.95)] \times 2160 \text{ กรัม}$$

$$= - 172.80 \text{ กรัม (ติดเครื่องหมาย - หมายถึงเชือกลอยตัวในน้ำ หรือเป็นแรงยกตัว)}$$

4. แรงลอยตัวของทุ่นลอย = จำนวนทุ่น \times แรงลอยตัว

$$= 33 \times 600 \text{ gf}$$

$$= 19,800 \text{ gf}$$

5. น้ำหนักอวนในอากาศ

ตัวอย่าง Nylon PA Monofilament (อวนเอ็น) ขนาดเส้นด้าย 0.3 มม. มีน้ำหนัก 11100 เมตร / กิโลกรัม หรือ 1 กรัม มีความยาว 11.1 เมตร

1. จำนวนตาอวนทั้งหมด คำนวณจาก จำนวนตาอวนตามแนวตั้ง \times จำนวนตาอวนตามแนวนอน (แต่ไม่ทราบจำนวนตาอวนตามแนวนอน ต้องคำนวณจากค่าอัตราย่น และความยาวเชือกคร่าวและขนาดตาอวน)

2. จากสูตร อัตราย่น (E) = ความยาวเชือกคร่าว / (จำนวนตาอวน \times ขนาดตาอวน)

$$E = 0.4,$$

ความยาวเชือกคร่าว = 72 เมตร หรือ 72000 มิลลิเมตร,

ขนาดตาอวน = 111 มิลลิเมตร,

จำนวนตาอวน = X

$$0.4 = 72000 / (111 \times X)$$

$$\text{จำนวนตาอวน (X)} = 1621.6 \text{ ปัดเศษเป็น } 1622 \text{ ตาอวน}$$

3. ตาอวน 1 ตา ประกอบด้วยขาอวน 4 ขา โดยแต่ละขายาวขาละครึ่งของขนาดตาอวน

ขนาด 111 มิลลิเมตร ครึ่งหนึ่งของขนาดตาอวนคือ $111/2 = 55.5$ มิลลิเมตร

ดังนั้นความยาว ทำการทอเพื่อเป็นตาอวน 1 ตา ต้องใช้เส้นเอ็นยาว $55.5 \text{ มิลลิเมตร} \times 4 \text{ ขา} = 222$

มิลลิเมตร

ดังนั้นความยาวเส้นเอ็นรวม $1622 \times 70 \times 222 \text{ มิลลิเมตร} = 25205880 \text{ มิลลิเมตร}$

4. จากน้ำหนักเส้นเอ็น กรัมละ 11.1 เมตร

ดังนั้นความยาวเส้นเอ็นรวม $25205880 \text{ มิลลิเมตร} = 25205.880 \text{ เมตร}$ มีน้ำหนัก $25205.880/11.1 =$

2270.8 กรัม

5. อวน Nylon PA Monofilament (อวนเอ็น) ขนาดเส้นด้าย 0.3 มิลลิเมตร ขนาดตาอวน 111 มิลลิเมตร

จำนวนตาอวนตามแนวนอน 1622 ตา จำนวนตาอวนตามแนวตั้ง 70 ตา มีน้ำหนักอวนในอากาศ = 2270.8

กรัม

1. น้ำหนักอวนในน้ำ

$$\begin{aligned} &= \text{น้ำหนักอวนในอากาศ} \times \left[1 - \left(\frac{\text{ความหนาแน่นของน้ำทะเล}}{\text{ความหนาแน่นของวัสดุประมงในที่นี้}} \right) \right] \\ &\text{คือเนื้ออวน Nylon PA Monofilament }] \\ &= 2270.8 \times [1 - (1.026/1.14)] \\ &= 227 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

2. แรงจมน้ำรวมของอวนลอยผืนนี้ = น้ำหนักอวนในน้ำ + น้ำหนักตะกั่วในน้ำ

$$\begin{aligned} &= 227 + 82.81 \\ &= 309.81 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

3. แรงลอยตัวของอวนลอยผืนนี้ = แรงลอยตัวของฟองลอย + น้ำหนักเชือกคร่าวบนและคร่าวล่างในน้ำ

$$\begin{aligned} &= 19800 + 172.8 \\ &= 19972.8 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

4. อัตราส่วนแรงลอยตัว : แรงจมน้ำ = 19972.8 : 309.81

$$= 64.47:1$$

สรุป แรงลอยตัวเป็น 65 เท่าของน้ำหนักอวนลอยผืนนี้จึงเป็นอวนลอยที่ผิวน้ำ

5. สัตว์น้ำเป้าหมาย

สัตว์น้ำเป้าหมายของอวนติดตา เป็นสัตว์น้ำที่มีพฤติกรรมมีการเคลื่อนที่อยู่เป็นประจำ(ตลอดเวลา) ในภาวะปกติ และจะเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเมื่อตกใจและทั่วไปอาศัยกระจายในพื้นที่กว้าง สัตว์น้ำสำคัญที่จับได้จากเครื่องมือประมงอวนติดตา เช่น ปลาหลังเขียว ปลาเทวดา ปลากระพง ปลาทุบ ปลาสิ่กุน ปลาหางแข็ง ปลากระเรา ปลาจะละเม็ด ปลาอินทรี ปลาโอ ปลากระเบน ปลาฉลาม ปูม้า ปูทะเล กุ้งแชบ๊วย หมึกกระดอง

ปลาหลังเขียว

ปลาจะละเม็ด

ปลากระบอก

ปลาอินทรี

ปลาแซ่ไก่

ปลาทุบ

ปลากระเรา

ปลาโอ

ปลาดาบหลวง

ปลากระพงแดง

ปลากระเบน

ปลาฉลาม

กุ้งแชบ๊วย

หมึกกระดอง

ปูม้า

ภาพที่ 33 สัตว์น้ำเป้าหมายของอวนติดตา

6. ผลกระทบการทำประมงอวนติดตามต่อสิ่งแวดล้อม

การทำประมงอวนติดตามสามารถทำได้ทั้งอวนติดตามผิวน้ำ อวนติดตามกลางน้ำ และอวนติดตามหน้าดิน ซึ่งปล่อยให้อวนล่องลอยไปตามกระแสน้ำ หรือประกอบน้ำหนักถ่วงให้อวนอยู่กับที่ ผลกระทบต่อพื้นท้องน้ำเกิดขึ้นได้แต่ไม่รุนแรง จากการสังเกตการณ์ทำประมงอวนติดตามหน้าดินที่ใช้จับปูม้า (ขนาดตาอวน 10-12 ซม) สัตว์น้ำพลอยจับได้ที่ไม่ใช่อาหารของมนุษย์ ที่สามารถพบได้ทั่วไป ได้แก่ ฟองน้ำชนิดต่างๆ หอยหนาม เม่นทะเล เป็นต้น เนื่องจากอวนติดตามอาจถูกลากไปบนพื้นท้องน้ำในระยะทางสั้นๆ ขณะกำลังกู้อวน อย่างไรก็ตามชาวประมงจะหลีกเลี่ยงการดึงอวนในลักษณะที่อวนติดตามหน้าดินถูกลากไปบนพื้นท้องน้ำขณะทำการกู้อวน เพราะอาจเกิดความเสียหายกับผืนอวนได้ ผลกระทบเรื่องการฟุ้งกระจายของตะกอนหน้าดิน และมักจะไม่ปรากฏการรบกวนคุณภาพดินตะกอนที่พื้นท้องน้ำ รวมทั้งไม่มีรายงานผลกระทบการทำประมงอวนติดตามต่อคุณภาพน้ำ แต่เป็นที่ทราบกันว่าการประมงอวนติดตามเป็นการประมงที่ใช้พลังงานต่ำเมื่อเทียบกับการประมงประเภทอื่นๆ

เมื่อพิจารณาภาพรวมของอวนติดตามว่าเป็นเครื่องมือประมงที่มีประสิทธิภาพในการการคัดเลือกชนิดและขนาดของสัตว์น้ำที่ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ขนาดตาอวนที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามพบว่าสัตว์อื่นๆ ที่ถูกจับด้วยอวนติดตามโดยไม่ตั้งใจ มีหลายชนิดที่เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เช่น เต่าทะเล ฉลาม สัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม และนกทะเล ซึ่งในปัจจุบันวงการอนุรักษ์ทรัพยากรในระดับนานาชาติให้ความสนใจ รวมทั้งผลกระทบของการประมงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือประมงอวนติดตามที่สูญหายหรือละทิ้ง (Ghost Fishing) รวมทั้งชิ้นส่วนของเครื่องมือประมง เช่น เศษอวน เศษเชือก ที่ล่องลอยที่ผิวน้ำ หรือจมตัวลงที่พื้นท้องน้ำ เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่หน่วยงานการอนุรักษ์ทรัพยากรในระดับนานาชาติให้ความสำคัญในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอวนติดตามจึงมีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงเหล่านี้ รวมทั้งการช่วยเสริมมาตรการแก้ปัญหาสัตว์น้ำพลอยจับได้ซึ่งบัญญัติไว้ในแนวทางปฏิบัติสากลในการจัดการสัตว์น้ำพลอยจับได้ และการลดสัตว์น้ำคัดทิ้ง (International Guidelines on Bycatch Management and Reduction of Discards) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยนกทะเล (IPOA - International Plan of Action for reducing incidental catch of seabirds in longline fisheries) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยสัตว์น้ำกลุ่ม

ภาพที่ 34 เอกสารแนวทางปฏิบัติสากลเพื่อลดผลกระทบจากการประมงต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ

ปลาฉลาม (IPOA for the conservation and management of sharks) รวมทั้งการปรับปรุงเครื่องมือประมงอวนติดตามโดยการประยุกต์แนวทางการป้องกันและลดการจับสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมในทะเลในการทำประมง (FAO Guidelines to prevent and reduce bycatch of marine mammals in capture fisheries) แนวทางปฏิบัติเพื่อลดอัตราการตายของเต่าทะเลอันเนื่องจากการทำการประมง (Guidelines to reduce sea turtle mortality in fishing operations) และแนวทางการติดเครื่องหมายที่เครื่องมือประมง (Voluntary Guidelines on the Marking of Fishing Gear) เพื่อลดผลกระทบของเครื่องมือประมงอวนติดตาม ต่อกลุ่มสัตว์น้ำที่อยู่ในสถานภาพที่ถูกคุกคามหายาก และใกล้สูญพันธุ์ ด้วยเหตุนี้องค์การสหประชาชาติประกาศห้ามทำการประมงอวนติดตามแบบล่องลอย (Drifting Gillnets) ที่มีความยาวอวนมากกว่า 2.5 กิโลเมตร ทำการประมงในทะเลหลวง (High Seas)

7. เอกสารอ้างอิง

- กรมการประมง, 2493, เครื่องมือประมงประเภทน้ำเค็ม ฝั่งมหาสมุทรอินเดีย กรมการประมง 180 หน้า
- กรมการประมง, 2494, ภาพเครื่องมือประมงประเภทน้ำเค็ม ฝั่งมหาสมุทรอินเดีย กรมการประมง 97 หน้า
- กรมการประมง, 2496, เครื่องมือจับสัตว์น้ำประเภทน้ำเค็ม ในอ่าวไทย กรมการประมง 389 หน้า
- กรมประมง, 2512, เครื่องมือทำการประมงประเภทน้ำเค็ม ของประเทศไทย กรมประมง 778 หน้า
- กรมประมง, 2512, ภาพเครื่องมือทำการประมงประเภทน้ำเค็ม ของประเทศไทย กรมประมง 346 หน้า
- กรมประมง. 2540. คำนิยามและการจำแนกเครื่องมือประมงทะเลของไทย. ครั้งที่ 1. กรมประมง , กรุงเทพฯ.
- กองการประมง, 2478, สมุดคู่มือเครื่องมือจับสัตว์น้ำในประเทศสยาม กรมเกษตรและการประมง 206 หน้า
- กองประมงทะเล, 2540, คำนิยามและการจำแนกเครื่องมือทำการประมงของไทย กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 198 หน้า
- ธานินทร์ สิงห์ไกรวรรณ และคณะ 2522 รายงานการสำรวจเครื่องมือประมงอวนลอย, อวนติด (Gill Nets) สถานีประมงจังหวัดระยอง กองประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 22 หน้า
- วรวิทย์ วัณชนา. 2559. เอกสารประกอบการบรรยาย วิชา 832403 หัวข้อเลือกสรรทางการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล คณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2559
- สว่าง เจริญผล, 2496 เครื่องมือจับสัตว์น้ำประเภทน้ำเค็มในอ่าวไทย กรมการประมง 366 หน้า
- ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, 2529, เครื่องมือประมงของไทย สำนักงานฝ่ายฝึกอบรมศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมุทรปราการ 332 หน้า
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง, 2512, เครื่องมือทำการประมงประเภทน้ำเค็มของประเทศไทย กรมประมง กระทรวงเกษตร 779 หน้า
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง, 2512, ภาพเครื่องมือทำการประมงประเภทน้ำเค็มของประเทศไทย กรมประมง กระทรวงเกษตร 346 หน้า
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง, 2512, ปทานุกรมเครื่องมือทำการประมงของประเทศไทย กรมประมง กระทรวงเกษตร 319 หน้า
- หน่วยสำรวจแหล่งประมง, 2515, คู่มือการศึกษาเครื่องมือทำการประมง (เอกสารวิชาการพิเศษ สร.018) กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ 156 หน้า

อัศนีย์ มั่นประสิทธิ์ และอิสระ ชาญราชกิจ (2543) การทำประมงเบ็ดราวปลาหูฉลาม (TD/TRB/64) สำนักงานฝ่าย
ฝึกอบรมศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมุทรปราการ 59 หน้า

Chanrachkij I., N. Yasook, S. Anantapongsuk, P. Petrasatien, and W. Wanchana. 2010. Survey of Small-Scale Fishing Gear and Practices Contributing to Sea Turtle Mortalities along the Coast of Rayong Province, Eastern Gulf of Thailand (TD/SP.38). Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department. Samutprakarn. Thailand. 56 pp

Beverly, S., Griffiths D. & Lee, R. (2012). Anchored fish aggregating devices for artisanal fisheries in South and Southeast Asia: benefits and risks. FAO Regional Office for Asia and the Pacific, Bangkok, Thailand, RAP Publication 2012/20, 65p.

FAO. 1990. Fisherman's Workbook. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome, Italy

FAO. 1980. Fishing with Bottom Gillnets. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome, Italy

JICA. 1978. Outline of Fishing Gear and Method, Japan International Cooperation Agency, Kanagawa, Japan, 123 pp

JICA. 1997. The Fishing Technology Manual. Japan International Cooperation Agency, Kanagawa, Japan, 327 pp

Masthawe P., B. Chokesanguan, and S. Pornpatimakorn. 1986. Study on Monofilament and Multifilament Crab Bottom gill net. Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department. Samutprakarn. Thailand.

Matsunaga M. 1987. Fishing Gear Material (TD/LN/63). Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department (SEAFDEC/TD). Samutprakarn. Thailand. 66 pp.

SEAFDEC. 1986. Fishing Technology Outline (TD/TRB/45) Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department. Samutprakarn. Thailand.

SEAFDEC. 2004. Fishing Gear and Method in Southeast Asia I: Thailand, The 2nd edition. Training Department, Southeast Asian Fisheries Development Center. Samutprakarn. Thailand.

SEAFDEC. 2003 Pelagic longline (TD LN 118) Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department (SEAFDEC/TD)

SEAFDEC. Guide for Fishing gear Survey (TR/TRB/87) Training Department, Southeast Asian Fisheries Development Center. Samutprakarn. Thailand.

Yamasaki T. 1983. Gill Net Fisheries (TD/LN/22). Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department. Samutprakarn. Thailand. 17 pp.

Yamasaki T. 1984. Basic Fishing Gear Technology and Fishing Gear Design (TD/LN/30). Southeast Asian Fisheries Development Center, Training Department. Samutprakarn. Thailand. 26 pp.

<https://www.fao.org/fishery/en/geartype/107/en> access on 6 January 2023

<https://shopee.co.th/>

<https://coastalstudies.org/rescue/gillnet-diagram/>

<https://www.walmart.com/ip/3-x1-5m-Nylon-Monofilament-Fish-Gill-Net-Netting-Fishing-Cast-Net-Easy-Throw-White-For-Hand-Casting/851584620>

<https://www.1688achete.fr/ProductDetail>

<https://www.facebook.com/เรือประมงไทย>

ภาคผนวก 1 คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับวัสดุประมงที่ใช้ในการประกอบอวนติดตา (ดัดแปลงจาก SEAFDEC 1987)

รายการ	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวัสดุประมงที่ใช้ทำเส้นด้าย	1. ประเภทเส้นด้ายใช้ทำอวน	นิยมใช้ในล่อนเส้นใยเดี่ยว (Monofilament หรือ อวนเอ็น) ไนล่อนหลายเส้นใย (Nylon Multifilament) ไนล่อนผสมหลายเส้นใย เช่น เคียวคูริน (Kyokurin ผสมระหว่าง ไนล่อนกับซาราน) วินิลอน (Vinylon), ซาราน (Polyvinylidene)
	2. ขนาดและความแข็งแรงของเส้นด้ายที่ใช้ทำอวน	เส้นด้ายเนื้ออวนควรมีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาดเล็ก มีแรงตึงขาดสูง เนื่องจากกลไกการจับสัตว์น้ำเป็นแบบเนื้ออวนพันระยางค์หรือร่างกายสัตว์น้ำ เส้นด้ายขนาดเล็กจะช่วยให้อวนมีความเฉียบน้ำ ทำให้มีประสิทธิภาพการจับสูง ความแข็งแรงของเส้นด้ายเนื้ออวนไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่สุด แต่ความแข็งแรงของเส้นด้ายจะช่วยลดความเสียหายของอวนจากการปลดสัตว์น้ำออกจากฝืน ทำให้เนื้ออวนมีอายุการใช้งานนานขึ้น
	3. ค่าสัมประสิทธิ์ของสภาพยืดหยุ่น ได้แก่ มอดูลัสของยัง (Young's modulus) หรือ มอดูลัสของสภาพยืดหยุ่น (modulus of elasticity หรือ elastic modulus)	สภาพการยืดหยุ่นของเนื้ออวนเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญมาก สภาพยืดหยุ่นที่เหมาะสมจะช่วยให้ประสิทธิภาพการจับสัตว์น้ำ เส้นด้ายตาอวนที่มีความยืดหยุ่นจะทำให้ตาอวนยืดตัว ทำให้ลำตัวปลาติดในช่องอวนได้แน่นขึ้น เส้นด้ายที่ใช้ทำฝืนอวนที่มีความยืดหยุ่นจะทำให้สามารถปลดสัตว์น้ำออกจากฝืนอวนง่ายมากขึ้น
	4. คุณสมบัติการทนการเสียดสี	วัสดุประมงที่ใช้ทำอวนติดตาต้องการคุณสมบัติการทนการเสียดสีต่ำกว่าอวนลาก เพราะอวนติดตาไม่ถูกลากไปที่พื้นท้องน้ำ แต่เนื้ออวนที่มีคุณสมบัติทนต่อความเสียดสีที่ดีจะทำให้อวนติดตาความแข็งแรงขึ้น ถ้าเนื้ออวนมีคุณสมบัติการต้านแรงเสียดสีต่ำจะทำให้เนื้ออวนฉีกขาดได้ง่าย เมื่อเสียดสีไปกับกาบเรือขณะทำการก๊อวน หรือพื้นเรือขณะทำการปล่อยอวน
	5. ความอ่อนนุ่ม	คุณสมบัติความอ่อนนุ่มของเนื้ออวนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจับสัตว์น้ำ จะช่วยให้อวนพันระยางค์ หรือตัวสัตว์น้ำได้ง่ายขึ้น
	6. การมองเห็น	สีหรือคุณสมบัติของเนื้ออวนที่มองเห็นใต้น้ำได้ยากมีความสำคัญในการเลือกใช้อวนสำหรับทำอวนติดตา ควรเลือกใช้สีหรือประเภทของเนื้ออวนที่สัตว์น้ำมองเห็นยากมีความสำคัญมาก ดังนั้นการใช้อวนเอ็นจึงมีความสำคัญในการทำอวนติดตา สำหรับอวนที่ปกติทำการประมงในเวลากลางคืน ไม่ต้องคำนึงถึงลักษณะอวนที่มองเห็นได้ยากหรือง่ายใต้น้ำทะเล
	7. ข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเส้นด้ายที่ใช้ทำฝืนอวน	แรงตึงขาดและความทนทานของอวนไนล่อนที่ใช้ทำอวนติดตาจะเสื่อมสภาพลงจากแสง ดังนั้นการใช้อวนติดตาในระยะเวลาอันยาวนานทำให้อวนติดตามีความเสียหายมากขึ้น การเลือกเส้นด้ายสำหรับอวนติดตานิยมเลือกเส้นด้ายที่ขนาดเล็กเพื่อให้ความยืดหยุ่นสูง แต่ต้องมีแรงตึงขาดที่แข็งแรงเพียงพอไม่เสียหายขณะทำการประมง โดยเฉพาะการปลดสัตว์น้ำออกจากอวน

รายการ	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผืนอวน	8. ขนาดตาอวน	ขนาดตาอวนมีความสำคัญมากในการป้องกันการทำประมงเกินกำลังการผลิต จึงควรเผื่อระวังการใช้ขนาดตาอวนที่เหมาะสมอย่างเคร่งครัด ในกรณีของอวนสามชั้น ขนาดตาอวนอาจไม่มีความสำคัญมากนักเพราะกลไกการจับเป็นการพันที่ระยางค์ หรือตัวสัตว์น้ำ มากกว่าลำตัวปลาติดในช่องตาอวน ขนาดตาอวนภายนอกมีขนาดเป็น 5 เท่าของอวนชั้นกลาง
	9. การหลวมคลอนของปมอวน	การถักทอด้วยไนลอนเป็นอวนด้วยมือทำให้มีโอกาสที่ทำให้ปมอวนหลวมคลอนได้ง่าย การซ่อมอวนไนลอน นิยมใช้เจ็มนัดสมาธิ 2 ชั้น เพื่อป้องกันการปมอวนหลุด แต่อวนที่ทอจากโรงงานมักไม่มีปัญหาปมอวนหลุด จึงมักนิยมใช้ชนิดสมาธิชั้นเดียว
	10. การย่นอวน	ผืนอวนใช้ทำอวนติดตาต้องมีอัตราการย่นอวน (Hanging Ratio: E) ที่เหมาะสม โดยทั่วไปอวนลอยปลาผิวน้ำมีอัตราการย่น (E) มากกว่าอวนติดตาปลาหน้าดิน ในขณะที่อวนสามชั้นมีอัตราการย่น (E) ต่ำที่สุดเพราะกลไกการจับใช้การพันของอวนกับระยางค์หรือตัวสัตว์น้ำ
	11. ความทนทานของเนื้ออวน (Durability)	หากมีการดูแลรักษาอวนเป็นอย่างดี สามารถใช้อวนได้หลายฤดูกาล ในกลุ่มอวนไนลอนเส้นใยเดี่ยว หรือ อวนเอ็น ไม่นิยมปะซ่อมอวนแต่จะเปลี่ยนทั้งผืนอวน สำหรับอวนไนลอนหลายเส้นใย จะมีการปะซ่อมเนื้ออวนภายหลังการทำประมง
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง	12. น้ำหนักอวน	เนื้ออวนที่ใช้ทำอวนติดตาควรมีน้ำหนักเบา เพื่อที่จะสามารถบรรทุกทุกไปเก็บเรือประมงได้ความยาวอวนมากๆ รวมทั้งใช้ชาวประมงจำนวนน้อยในการเก็บเก็บกู้อวน
	13. ความอ้วนของเนื้ออวน (Bulky)	ความอ้วนของเนื้ออวนเกิดจากการย่นอวนที่มีค่าอัตราการย่นมาก (E) ผืนอวนที่ไม่อ้วน คือ ผืนอวนที่มีเนื้อน้อยกว่า จะสะดวกต่อการทำประมง การปล่อยอวน การกู้อวน และการจัดเตรียมอวนก่อนการทำประมง
	14. การใช้งาน และการนำสัตว์น้ำออกจากผืนอวน	เลือกเนื้ออวนที่นำสัตว์น้ำออกจากตาอวนได้ง่าย กรณีที่สัตว์น้ำเป้าหมายเป็นปลา เลือกประเภทของเนื้ออวนที่ไม่พันกับตัวปลา แต่ในสัตว์น้ำเป้าหมายกลุ่มปูและกุ้ง กลไกการจับเป็นการพันที่ระยางค์ จึงมักจะนำกุ้ง ปู ออกจากเนื้ออวนได้ยากกว่าปลา และมักทำให้เนื้ออวนเกิดความเสียหาย
	15. การระบายน้ำออกจากเนื้ออวน	โดยทั่วไปเนื้ออวนที่ใช้ทำอวนติดตาเป็นเนื้ออวนที่มีความถ่วงจำเพาะสูงกว่าน้ำทะเล การระบายน้ำออกจากเนื้ออวนได้ดีเป็นคุณลักษณะที่สำคัญทำให้อวนติดตามน้ำหนักเบาขึ้น การกู้อวนง่ายขึ้น ยิ่งระบายน้ำออกได้เร็วยิ่งเป็นเนื้ออวนที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอวนสามชั้นที่ประกอบด้วยเนื้ออวนสามผืน
16. ความเสียหายของเนื้ออวน	การใช้ก๊วนติดตาอาจทำให้อวนเสียหายจากแรงดึงอวนและการเสียดสีระหว่างเนื้ออวนกับหน้าก๊วน อวนติดตาควรปะซ่อมให้พร้อมก่อนการใช้งาน เพราะเมื่ออวนฉีกขาดแล้วมีโอกาสจะทำให้เกิดการฉีกขาดต่อเนื่องเมื่อทำการประมงในครั้งถัดไป การที่เนื้ออวนฉีกขาดเสียหายใช้เวลาในการซ่อมอวนนาน	

รายการ	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
		อวนติดตาที่เป็นผืนอวนไฉลอนใช้การปะชอม ส่วนอวนไฉลอนเส้นใยเดี่ยวหรืออวนเอ็น ใช้วิธีการเปลี่ยนเนื้ออวน
ปัจจัยทางด้านเครื่องมือประมง	17. การจมตัวของอวน	การจมตัวของอวนขึ้นจากน้ำหนักถ่วงที่คร่าวล่างอวน อวนลอยหน้าดิน หรืออวนติดตาหน้าดิน หรืออวนจมน้ำจะมีน้ำหนักถ่วงรวมมากกว่าแรงลอยตัวรวมจากฟุ่นลอย อวนล้อยึดติดตาอวนยังมีอัตราจมตัวที่เร็วยิ่งทำให้อวนมีประสิทธิภาพการจับมากเพราะจะขวางทางทิศทางการว่ายน้ำ สำหรับอวนสามชั้นประกอบด้วยอวนสามผืน การจมตัวของอวนช้ากว่าประเภทอื่น ที่ไม่ต้องการความเร็วในการจมตัวเนื่องจากอวนจะถูกวางดักสัตว์น้ำบริเวณพื้นท้องน้ำ
	18. การคงรูปของตาอวนเมื่อมีแรงกระทำ	ลักษณะของช่องเปิดอวนเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ช่องเปิดอวนของอวนติดตามีโอกาสที่จะเสียรูปจากกระแส น้ำ อีกทั้งยังทำให้ผืนอวนโค้งงูไปตามกระแส น้ำ การเลือกเนื้ออวนติดตาจึงควรเลือกเนื้ออวนที่ไม่ทำให้ตาอวนเสียรูปทรงสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนขณะทำการประมง การเสียรูปของตาอวนจะทำให้ประสิทธิภาพการทำประมงของอวนติดตาลดลง
	19. การเลือกขนาดตาอวน	ในกลุ่มอวนติดตา ควรเลือกขนาดตาอวนที่เหมาะสมกับประเภทของสัตว์น้ำ โดยพิจารณาขนาดของสัตว์น้ำที่โตเต็มวัย อย่างไรก็ตามการเลือกขนาดตาอวนที่มีเป้าหมายจับปลาขนาดเล็ก เช่น ปลากระตัก ปลาหลังเขียว อาจทำให้สามารถจับลูกปลาได้ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาขนาดตาอวนอย่างเข้มงวด โดยอาจพิจารณาร่วมกับฤดูกาลที่เหมาะสมต่อกลุ่มสัตว์น้ำเป้าหมาย อวนสามชั้นขนาดตาอวนไม่เป็นประเด็นปัญหาเพราะสัตว์น้ำเป้าหมายเป็นกุ้งทะเล โดยมีกลไกการจับเป็นการพันกับปลายของกุ้ง ทั้งนี้อวนสามชั้นนิยมทำการประมงช่วงกระแสน้ำไหล ขณะน้ำขึ้นหรือน้ำลง จึงมีเวลาทำการประมงเพียง 2-3 ชั่วโมง
ปัจจัยทางด้านเครื่องมือประมง	20. สีของอวน	อวนติดตานิยมเลือกสีของเนื้ออวนที่ปลามองเห็นได้ยาก เช่น สีเทา สีน้ำเงินอ่อน หรือสีเดียวกับสีของตัวปลา ในกลุ่มอวนจับปู หรือจับกุ้ง สีไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่สุดในการพิจารณาเลือกเนื้ออวน
	21. การใช้เสียงประกอบการทำประมง	การใช้เสียงไม่ใช่ประเด็นสำหรับเครื่องมือประมงอวนติดตา แต่การใช้เสียงสามารถทำให้ฝูงปลาตกใจว่ายหนีเข้าไปหาผืนอวนติดตา อวนล้อยึดติดตาอวนที่มักใช้เสียงในการไล่ปลาเข้าไปหาผืนอวน
	22. ข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอวน	ควรพิจารณาขนาดมิติของอวนติดตา (ความสูง และความยาวของผืนอวนติดตา) การเคลื่อนที่ของอวนติดตาเกิดขึ้นจากกระแส น้ำ อวนยังมีความสูงยิ่งจะถูกพัดให้ลอยตามกระแส น้ำได้มากขึ้น ในอวนล้อยึดติดตา ความลึกหรือความสูงของอวนควรมีมิติใกล้เคียงกับความลึกน้ำ ผืนอวนควรคล้อยกวาดเร็วเมื่อทำการปล่อยอวน เพื่อให้ทันต่อการขวางทิศทางการว่ายน้ำของปลา

รายการ	คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
ปัจจัยอื่นๆ	23. อุปกรณ์เสริมเครื่องมือประมง	ในอดีตมีการติดตั้งก๊ว้นสำหรับก๊ว้นติดตามโดยเฉพาะในเรือประมงอวนติดตามปลาอินทรีหรือปลาโอ ปัจจุบันเรือประมงอวนติดตามมีการติดตั้งก๊ว้นสำหรับก๊ว้นในเรือประมงทุกขนาดอย่างแพร่หลาย
ปัจจัยอื่นๆ	24. การใช้ก๊ว้นก๊ว้น	ก๊ว้นสำหรับก๊ว้นติดตามนิยมใช้อย่างกว้างขวาง เช่น อวนจมหน้าดิน อวนลอยปลาอินทรี อวนลอยปลาโอ การใช้ก๊ว้นต้องระมัดระวังไม่ทำให้ปลาที่ติดอวนเสียหาย ซึ่งจะทำให้ปลาเสียราคาได้
	25. พฤติกรรมของปลาต่ออวน	ปลาหลายชนิดติดอวนในช่วงเวลาช่วงโพล์เพล้ (หรือเรียกว่าช่วงน้ำมีดน้ำดำ) ได้แก่ ช่วงเช้ามีดพระอาทิตย์ขึ้น หรือช่วงพระอาทิตย์ตก สำหรับบ่ออวนล้อมติดตาจะต้องใช้ทักษะและประสบการณ์ในการล้อมฝูงปลา หากฝูงปลาตกใจจะทำให้ว่่าน้ำหนีทิศทางที่แตกต่างกัน ซึ่งหากล้อมฝูงอวนได้ครบวงอวนแล้วจะสามารถจับปลาที่กำลังตื่นตกใจนั้นได้

ภาคผนวก 2 ตัวอย่างโครงสร้างของอวนติดตา คร่าวบน คร่าวล่าง ทุ่น และน้ำหนักถ่วง ขนาดตาอวน อัตราการย่น และสัตว์น้ำเป้าหมายของอวนติดตาที่ใช้ในประเทศไทย
(ที่มา: SEAFDEC 1986 และ 2004)

ชนิดปลา ประเภทอวน	คร่าวบน	ทุ่น	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฟืนอวน
ปลากระบอก (อวนลอยผิวน้ำ) (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ไม่มีทุ่น ใช้หลักปักตริงอวนให้อยู่ กับที่	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ไม่มีน้ำหนักถ่วง ใช้หลักปัก ตริงอวนให้อยู่กับที่	40	0.50	25	ไนลอนสีขา (210D/3)	12
ปลากระบอก (อวนลอยผิวน้ำ) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัว 600 กรัม จำนวน 26 ลูก/ฟืน PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 231 ลูก/ฟืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 921 ลูก/ฟืน	85	0.53	50	ไนลอนสีขา (210D/3)	10
ปลากระบอก (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 4 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 20x55x12 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกกละ 10 กรัม จำนวน 71 ลูก/ฟืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 61 ลูก/ฟืน	40	0.50 (คร่าวบน) 0.45 (คร่าวล่าง)	100	อวนเอ็น \varnothing 0.15 มม.	4
ปลากูเรา (อวนลอยผิวน้ำ) (ความยาวเรือประมง 5 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 58 ลูก/ฟืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 88 ลูก/ฟืน	63	0.56	100	อวนเอ็น \varnothing 0.43 มม.	10-20
ปลากูเรา (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 9 ม.)	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 55x190x35 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกกละ 130 กรัม จำนวน 17 ลูก/ฟืน	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 125 กรัม จำนวน 42 ลูก/ฟืน	50	0.57 (คร่าวบน) 0.63 (คร่าวล่าง)	200	อวนเอ็น \varnothing 0.35 มม.	15

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ทุ่น	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลาหลังเขียว (ตัวอย่างที่ 1) (อวนลอยผิวน้ำ) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทุ่นรูปกระสวย แรงลอยตัวลูกละ 2.23 กก. จำนวน 2 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ไม่มีน้ำหนักถ่วง	35	0.6	500	ไนลอนสีเขียว (210D/2)	2
ปลาหลังเขียว (ตัวอย่างที่ 2) (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกละ 600 กรัม จำนวน 38 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 166 กรัม จำนวน 70 ลูก/ฝืน	29	0.6	350	ไนลอนสีเขียว (210D/3)	15
ปลาทุ (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกละ 600 กรัม จำนวน 76 ลูก/ฝืน PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 9 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 90 ลูก/ฝืน	45	0.53 (คร่าวบน) 0.54 (คร่าวล่าง)	100	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	10-15
ปลาใบขนุน (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 75 มม. ทุ่นรูปกระสวย แรงลอยตัวลูกละประมาณ 275 กรัม จำนวน 5 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 36 ลูก/ฝืน	64	0.54	100	ไนลอนสีเขียว (210D/4)	10
ปลาสะ ปลาใบขนุน (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 58 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 16 กรัม จำนวน 212 ลูก/ฝืน	85	0.42 (คร่าวบน) 0.47 (คร่าวล่าง)	50	อวนเอ็น \varnothing 0.45 มม.	12
ปลาจะละเม็ดดำ (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 80 มม. ทุ่นรูปกระสวย แรงลอยตัวลูกละ 275 กรัม จำนวน 6 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	อวนซาราน ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก	135	0.44	90	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	20

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ทุ่น	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลาจะละเม็ด (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกกละ 600 กรัม จำนวน 33 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 91 ลูก/ฝืน	111	0.4	70	อวนเอ็น \varnothing 0.30 มม.	30
ปลากุเรว ปลากวด ปลา อินทรี (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 5 ม.)	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกกละ 600 กรัม จำนวน 6 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	อวนซาราน ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก	57	0.64	100	อวนเอ็น \varnothing 0.30-0.35 มม.	3
ปลาอินทรี (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 17 ม.)	PE \varnothing 10.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 120 มม. ทุ่นรูปกระสวย แรงลอยตัวลูกกละ 4.8 กิโลกรัม จำนวน 12 ลูก/ฝืน	ไม่มี	อวนซาราน ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก	100	0.6	150	ไนลอนสีเขียว (210D/18)	50
ปลาอินทรี (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 24 ม.)	PE \varnothing 8.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 130 มม. ทุ่นรูปกระสวย แรงลอยตัวลูกกละ 600 กรัม จำนวน 200 ลูก/ฝืน	ไม่มี	อวนซาราน ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก	100	0.4	175	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	40
ปลาอินทรี ปลาจะละเม็ด ปลาชังไก่ ปลาดาบหลวง ปลากวด (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกกละ 600 กรัม จำนวน 163 ลูก/ฝืน	ไม่มี	อวนซาราน และ ห่วงเหล็ก \varnothing 125 มม. ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก	60	0.53	85	ไนลอนสีขาว (210D/9)	ไม่มี ข้อมูล
ปลาชังไก่ ปลาสิ่กุน ปลา สำลี ปลากระบอก (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 402 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 149 ลูก/ฝืน	75	0.54 (คร่าวบน) 0.56 (คร่าวล่าง)	50	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	1

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ทวน	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลาเก๋า ปลากระพงแดง ปลา หมูสี ปลาสลัด (อวนลอยกลางน้ำ) (ความยาวเรือประมง 16 ม.)	PE \varnothing 5.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ยาง \varnothing 7.5.0 \times 23.0 มม. ไม่มีข้อมูลแรงลอยตัว ไม่มีข้อมูลจำนวนทวน	PE \varnothing 5.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ตะกั่ว ไม่มีข้อมูลน้ำหนัก ตะกั่วต่อลูก	65	0.55	100	อวนเอ็น \varnothing 0.30 มม.	4
ปูทะเล (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 45.0 \times 13.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 15 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 1.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 91 ลูก/ฝืน น้ำหนักซีเมนต์ ลูกละ 300 กรัม จำนวน 7 ลูก/ฝืน	114	0.31	14	อวนเอ็น \varnothing 0.35 มม.	12
ปูม้า (1) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 3.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 16 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 140 ลูก/ฝืน	114	0.53 (คร่าวบน) 0.63 (คร่าวล่าง)	19	ไนลอนสีเขียว (210D/4)	20-30
ปูม้า (2) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 4 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 96 ลูก/ฝืน	100	0.50 (คร่าวบน) 0.53 (คร่าวล่าง)	16	ไนลอนสีขาว (210D/4)	4
ปูม้า (3) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 29 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 167 ลูก/ฝืน	120	0.42 (คร่าวบน) 0.48 (คร่าวล่าง)	12	อวนเอ็น \varnothing 0.35 มม.	
ปูม้า (4) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 4 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกละ 16 กรัม จำนวน 22 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกละ 10 กรัม จำนวน 112 ลูก/ฝืน	122	0.42 (คร่าวบน) 0.52 (คร่าวล่าง)	9	อวนเอ็น \varnothing 0.33 มม.	10

ชนิดปลา ประเภทอวน	คร่าวบน	ฟุ้ง	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปูม้า (5) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 18 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 25 กรัม จำนวน 114 ลูก/ฝืน	120	0.52 (คร่าวบน) 0.54 (คร่าวล่าง)	12	อวนเอ็น \varnothing 0.30 มม.	ไม่มี ข้อมูล
ปลาเห็ดโคน (1) อวนลอยหน้าดิน (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 15 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 412 ลูก/ฝืน	25	0.52 (คร่าวบน) 0.56 (คร่าวล่าง)	50	อวนเอ็น \varnothing 0.17 มม.	20
ปลาเห็ดโคน (2) อวนลอยหน้าดิน (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 20.0 x 20.0 มม. จำนวน 27 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 178 ลูก/ฝืน	30	0.66 (คร่าวบน) 0.68 (คร่าวล่าง)	50	อวนเอ็น \varnothing 0.25 มม.	ไม่มี ข้อมูล
ปลาเห็ดโคน (3) อวนลอยหน้าดิน (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 134 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 16 กรัม จำนวน 368 ลูก/ฝืน	30	0.56 (คร่าวบน) 0.57 (คร่าวล่าง)	25	อวนเอ็น \varnothing 0.22 มม.	2
กุ้งมังกร (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 29 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 54 ลูก/ฝืน น้ำหนักก้อนหิน ก้อนละ 3 กก. จำนวน 1 ลูก/ฝืน	90	0.43 (คร่าวบน) 0.44 (คร่าวล่าง)	40	อวนเอ็น \varnothing 0.42 มม.	20
ปลากะพงแดง (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 37.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 142 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 332 ลูก/ฝืน ก้อนหินน้ำหนัก ก้อนละ 1 กก. จำนวน 100 ลูก/ฝืน	110	0.45	37	ไนลอนสี่เหลี่ยม (210D/9)	1

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ทุ่น	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลากะพงขาว (ตัวอย่างที่ 1) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 9 ม.)	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 200 x 55 x 35 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกกละ 130 กรัม จำนวน 133 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 166 กรัม จำนวน 611 ลูก/ฝืน	170	0.58 (คร่าวบน) 0.59 (คร่าวล่าง)	28	ไนลอนสีขา (210D/75)	2
ปลากะพงขาว (ตัวอย่างที่ 2) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 7.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 70 x 40 มม. ทรงกระสวยตัดครึ่ง แรงลอยตัวลูกกละ 46 กรัม จำนวน 70 ลูก/ฝืน	ไม่มี	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 450 ลูก/ฝืน	185	0.52	20	อวนเอ็น \varnothing 1.45 มม.	12
จู้ยจู้ (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกกละ 16 กรัม จำนวน 62 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 16 กรัม จำนวน 525 ลูก/ฝืน	115	0.43 (คร่าวบน) 0.48 (คร่าวล่าง)	20	อวนเอ็น \varnothing 0.42 มม.	2
ปลาแซงโก้ สีกุน สละ (ตัวอย่างที่ 1) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 7 ม.)	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกกละ 600 กรัม จำนวน 6 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 10 กรัม จำนวน 81 ลูก/ฝืน	90	0.51	100	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	10
ปลาแซงโก้ สีกุน สละ (ตัวอย่างที่ 2) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 5.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 55x190x35 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกกละ 130 กรัม จำนวน 77 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกกละ 200 กรัม จำนวน 52 ลูก/ฝืน	95	0.65	100	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	7

ชนิดปลา ประเภทอวน	คร่าวบน	พุน	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลากะเบน (ตัวอย่างที่ 1) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 12 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 33.0 \times 22.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะประมาณ 16 กรัม จำนวน 29 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่ว ไม่มีข้อมูล น้ำหนัก จำนวน 32 ลูก/ฝืน	280	0.52	12.5	ไนลอน (210D/9)	ไม่มี ข้อมูล
ปลากะเบน (ตัวอย่างที่ 2) (อวนลอยหน้าดิน) (ความยาวเรือประมง 5 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 14 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 58 ลูก/ฝืน	300	0.43	15	ไนลอนสีเขียว (210D/15)	5-10
กุ้ง (ตัวอย่างที่ 1) (อวนสามชั้น) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 40 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 180 ลูก/ฝืน	40 (อวนชั้นใน) 265 (อวนชั้นนอก)	0.64, 0.79 (อวนชั้นใน) 0.47, 0.58 (อวนชั้นนอก)	6 (อวนชั้นใน) 50 (อวนชั้นนอก)	ไนลอนสีขาว 210D/2 (อวนชั้นใน) 210/4 (อวนชั้นนอก)	15
กุ้ง (ตัวอย่างที่ 2) (อวนสามชั้น) (ความยาวเรือประมง 10 ม.)	PE \varnothing 5.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 66 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 220 ลูก/ฝืน	40 (อวนชั้นใน) 140 (อวนชั้นนอก)	0.68, 0.79 (อวนชั้นใน) 0.48, 0.55 (อวนชั้นนอก)	10.5 (อวนชั้นใน) 50 (อวนชั้นนอก)	ไนลอนสีขาว 210D/2 (อวนชั้นใน) 210/4 (อวนชั้นนอก)	12
กุ้ง (ตัวอย่างที่ 3) (อวนสามชั้น) (ความยาวเรือประมง 9 ม.)	PE \varnothing 5.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 \times 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 47 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.5 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 140 ลูก/ฝืน	40 (อวนชั้นใน) 245 (อวนชั้นนอก)	0.30, 0.37 (อวนชั้นใน) 0.46, 0.57 (อวนชั้นนอก)	11.5 (อวนชั้นใน) 50 (อวนชั้นนอก)	ไนลอนสีขาว 210D/2 (อวนชั้นใน) 210/4 (อวนชั้นนอก)	ไม่มี ข้อมูล

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ฟุ้ง	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
หมึกกระดอง (ตัวอย่างที่ 1) (อวนสามชั้น) (ความยาวเรือประมง 5 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 20 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 144 ลูก/ฝืน	55 (อวนชั้นใน) 245 (อวนชั้นนอก)	0.77, 0.91 (อวนชั้นใน) 0.49, 0.58 (อวนชั้นนอก)	7 (อวนชั้นใน), 50 (อวนชั้นนอก)	ไนลอนสีขาว 210D/2 (อวนชั้นใน) 210/6 (อวนชั้นนอก)	30
หมึกกระดอง (ตัวอย่างที่ 2) (อวนสามชั้น) (ความยาวเรือประมง 5 ม.)	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรงลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 11 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 3.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 9 กรัม จำนวน 85 ลูก/ฝืน	55 (อวนชั้นใน) 255 (อวนชั้นนอก)	0.66, 0.89 (อวนชั้นใน) 0.42, 0.57 (อวนชั้นนอก)	7 (อวนชั้นใน) 50 (อวนชั้นนอก)	ไนลอนสีขาว 210D/2 (อวนชั้นใน) 210/6 (อวนชั้นนอก)	ไม่มี ข้อมูล
ปลากระบอก (อวนล้อมติด) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 38.0 x 20.0 มม. แรง ลอยตัวลูกตะ 16 กรัม จำนวน 33 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 2.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 10 กรัม จำนวน 22 ลูก/ฝืน	40	0.51	100	อวนเอ็น \varnothing 0.15 มม.	10
ปลาทุ (ตัวอย่างที่ 1) (อวนล้อมติด) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 8.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 55x190x35 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกตะ 130 กรัม จำนวน 667 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 8.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 125 กรัม จำนวน 970 ลูก/ฝืน	40	0.59 (คร่าวบน) 0.63 (คร่าวล่าง)	600	ไนลอนสีเขียว (210D/9)	1
ปลาทุ (ตัวอย่างที่ 2) (อวนล้อมติด) (ความยาวเรือประมง 6 ม.)	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 100 มม. ทรงกลม แรงลอยตัวลูกตะ 600 กรัม จำนวน 35 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 4.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 125 กรัม จำนวน 34 ลูก/ฝืน	45	0.66	200	ไนลอนสีเขียว (210D/12)	1
ปลาทุ (ตัวอย่างที่ 3) (อวนล้อมติด) (ความยาวเรือประมง 18 ม.)	PE \varnothing 10.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 7.5 x 23.5 มม. ทรงกระสวย ไม่ทราบแรงลอยตัว จำนวน 20 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 10.0 มม. จำนวน 2 เส้น	ไม่มีข้อมูลน้ำหนักตะกั่ว จำนวน 20 ลูก/ฝืน	50	0.54	1000	ไนลอนสีเขียว (210D/6)	ไม่มี ข้อมูล

ชนิดปลา ประเภททอวน	คร่าวบน	ฟุ้ง	คร่าวล่าง	น้ำหนักถ่วง	ขนาด ตาอวน (มม.)	การย่น	จำนวนตา อวน ความลึก	เส้นด้าย	จำนวน ฝืนอวน
ปลากระเบน (อวนล้อมติด) (ความยาวเรือประมง 8 ม.)	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	PL \varnothing 55x190x35 มม. ทรงเหลี่ยม แรงลอยตัวลูกตะ 130 กรัม จำนวน 36 ลูก/ฝืน	PE \varnothing 6.0 มม. จำนวน 2 เส้น	น้ำหนักตะกั่วลูกตะ 125 กรัม จำนวน 93 ลูก/ฝืน	50	0.49 (คร่าวบน) 0.57 (คร่าวล่าง)	300	อวนเอ็น \varnothing 0.35 มม.	1

8. กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณเลขาธิการและผู้อำนวยการฝ่ายฝึกอบรม ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่อนุญาตและสนับสนุนการเขียนเอกสารฉบับนี้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ใช้เผยแพร่แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยในหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้นของฝ่ายฝึกอบรม ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านอาจารย์อัศนีย์ มั่นประสิทธิ์ ที่สนับสนุน ให้ความเห็น รวมทั้งให้กำลังใจในการเขียนเอกสารฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์เพ็ญจันทร์ ละอองมณี ที่เชิญผู้เขียนไปช่วยสอนวิชาหัวข้อเลือกสรรทางการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล (เครื่องมือประมง) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางทะเล คณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา ขอบพระคุณ ผศ.ดร.จริยวดี สุริยพันธุ์ และ ผศ.ดร.วันศุกร์ เสนานาญ ที่เชิญผู้เขียนไปช่วยสอนวิชาเทคโนโลยีทางวาริชศาสตร์ ภาควิชาวาริชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างปี พ.ศ. 2559 – 2561 ทำให้ผู้เขียนสามารถร่างเอกสารและใช้เป็นต้นฉบับของเอกสารหลักการออกแบบเครื่องมือประมงอวนอวนติดตา (Gillnet)

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณชาวประมงอวนติดตาทุกท่าน โดยเฉพาะกลุ่มชาวประมงที่ผู้เขียนมีโอกาสสัมภาษณ์พูดคุยขอความรู้ในระหว่างการสำรวจเครื่องมือประมงทะเลของประเทศไทยตามโครงการวิจัยต่างๆ ของศูนย์พัฒนาการประมงฯ โดยนำประสบการณ์จากชาวประมงผสมผสานกับหลักวิชาการจนสามารถจัดทำเอกสารฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

จ.สมุทรสาคร

ชุดเอกสารเผยแพร่
เครื่องมือประมงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
หลักการออกแบบเครื่องมือประมงอวนติดตา
(Gillnet)

ฝ่ายฝึกอบรม

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตึกปณ. 97 พระสมุทรเจดีย์ สมุทรปราการ

โทรศัพท์ 662-425-6100 โทรสาร 662-425-6110

<http://www.seafdec.or.th>